

နာကျင်သူများအပေါ် ကြင်နာခဲ့သော

မြတ်ကိုပင်တော် (ﷺ)

အပ်ဒွရ်ရဟ်မားန် မုဟမ္မဒ် အိုဝိုင်ရီ

ဘာသာပြန်ဆိုသူ

မွတ်သီ မုဟမ္မဒ် အာစွင်းမ် နဒ်ဝီ၊ မဏ္ဍာဟေရီ

بسم الله الرحمن الرحيم

ဘာသာပြန်ဆိုသူ၏အမှာစာ

الحمد لله العزيز الغفار، الوهاب الجبار، والصلاة والسلام على

نبينا المصطفى المختار، وعلى آله الأطهار وصحبه الأبرار. وبعد!

(၄၀) မကျော်သေးသော ကျွန်ုပ်ဘဝတွင် (၂၀၂၅) ခုနှစ်သည် စမ်းသပ်ခြင်း၊ အနုပညာအများဆုံးပေးသည့်နှစ် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုချင်ပါသည်။ ငလျင်ကြောင့် အိမ်ပြိုသွားခဲ့သည်။ မိခင်တစ်ဦးကို ဆုံးရှုံးလိုက်ရသည်။ အမြန်လမ်းတွင် ကား accident ဖြစ်သွားသည်။ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ဆုံးရှုံးမှုများစွာ ဖြစ်ခဲ့သော်လည်း အရှင်မြတ်က မိသားစုကို ဘေးမသီ ရန်မခ၊ ခလုပ်မထိ ဆူးမညှိဖြစ်စေခဲ့ပါသည်။ ဥမကွဲ သိုက်မပြိုက် စုစုစည်းစည်း ရှိစေခဲ့ပါသည်။ الحمد لله أولاً وآخراً

ထိုသို့ခက်ခဲချိန်တိုင်းတွင် ပြည်တွင်း၊ ပြည်ပမှ ဆွေးမျိုးသားချင်းများ၊ ဆရာသမားများ၊ တပည့်တပန်းများနှင့် မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းများက ကိုယ်နှုတ်နှလုံး သုံးပါးလုံးဖြင့် အားပေးစကားများ ဆိုပေးကြပါသည်။ အမှန်တကယ် ဤကျေးဇူးများကို အသက်ထက် ဆုံးမေ့မရနိုင်ပါ။ ဤကဲ့သို့ နာကျင်နေချိန်မှာ ကြင်နာစကားများဆို

ပေးခဲ့ကြသူ အပေါင်းတို့ကိုလည်း ရင်ထဲအသဲထဲတွင် မှတ်တမ်းတင်ထားလိုက်ပါသည်။

နာကျင်ချိန်ကြားရသော ဖြေသိမ့်သံများ၊ ဒုက္ခရောက်ချိန်ရရှိသော အားပေးစကားများ၊ စိတ်ဓါတ်ခွန်အားများသည် မည်မျှ အရေးပါလှသည်ဆိုကြောင်း ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ခံစားမိလာပါသည်။

ဤသို့ခံစားနေခိုက် ချစ်မိတ်ဆွေတစ်ဦးဖြစ်သည့် “ဟရမိုင်းန် စာပေ” ပိုင်ရှင် ဟဇရတ် မော်လာနာ မုဖ်သီ အဗ်ဒုလ်ဂနီ နဒ်ဝီ၊ ကစာအုပ် တစ်အုပ် လက်ဆောင်ပေးပို့လာပါသည်။ စာအုပ်၏အမည်ကလည်း အင်မတန်ဆန်းကျယ်လှပါသည်။ هَذَا كَانَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ “နာကျင်နေသော စိတ်နှလုံးများကို ကြင်နာခဲ့သော မြတ်ကိုယ်တော် ﷺ” ဟစ်ဂျရီ (၁၄၄၇) ခုနှစ်၊ မုဟရ်ရမ်လ (၁၉) ရက်နေ့တွင် မဒီနာရွှေမြို့တော်၌ ရေးသားပြုစုပြီးစီးခဲ့သည့် စာအုပ်ဖြစ်သည်။ ဒေါက်တာ အဗ်ဒုရ်ရဟ်မာန် မုဟမ္မဒ် အိုစိုင်ရီ၏ လက်ရာမွန်ဖြစ်သည်။ အရှင်မြတ်က ဘာသာပြန်ဆိုသူကိုလည်း မကွပ်မကဲ့၊ မဒီနာတို့တွင် ဤစာသားများကို ရေးသားခွင့်ချီးမြှင့်ခဲ့သည်မှာလည်း မင်္ဂလာရှိလှသော တိုက်ဆိုင်မှု တစ်ခုဟု ဆိုရပေမည်။

الحمد لله الذي بنعمته تتم الصالحات

ကျမ်းရှင်သည် နာကျင်နေသည့် အခိုက်အတန့်များဖြင့် ကြုံဆုံ နေရသော ဆွဟာဗာ (၂၅) ပါးအား ကိုယ်တော်မြတ် သည် မည်သို့ မည်ပုံကြင်နာခဲ့ကြောင်း၊ စိတ်ဓါတ်ကျနေသည့် အခိုက်အတန့်များတွင် မည်သို့ မည်ပုံ စိတ်ဓါတ်ခွန်အားပေးခဲ့သည်ဆိုကြောင်းတို့ကို စနစ်တကျ တင်ပြထားသည်။ တင်ပြပုံအင်မတန်ကောင်းမွန်သည်။ တိကျခိုင်လုံသော ကျမ်းများမှ ကောက်နှုတ်တင်ပြထားသည်။ အကြောင်းအရာ တစ်ခု တင်ပြပြီးလေတိုင်း ထိုအကြောင်းအရာမှ ရရှိသော သင်ခန်းစာ အမည်ဖြင့် ပွိုင့်(၃)ခုတင်ပြထားသည်။ နှစ်ခုမှာ သင်ခန်းစာဖြစ်ပြီး တစ်ခုမှာ စာဖတ်သူ လိုက်နာရန် လမ်းညွှန်ချက် ဖြစ်သည်။

အချို့သင်ခန်းစာများကြားတွင် အလင်းတရားအမည်ဖြင့် မှတ်စုတိုလေးများကိုလည်း တင်ပြထားသည်။

ဤစာအုပ်ကို လေ့လာခြင်းဖြင့် ကိုယ်တော်မြတ် ၏ တခွင်ကမ္ဘာကရုဏာပွားသူ၊ နှလုံးရည်ပြည့်ဝသူ ဟူသော ပုံရိပ်ကို အထင်းသား တွေ့မြင်ရမည်ဖြစ်သည်။

နိဂုံးချုပ်အနေဖြင့် ဤကျမ်းကို မူရင်းပြုစုသူ၊ ဘာသာပြန်ဆို ရန်လက်ဆောင်ပေးပြီး စာအုပ်၏ Lay out ပိုင်းနှင့် မျက်နှာဖုံး ဒီဇိုင်းများ ဆွဲပေးသည့် မုဗ်သီ အဗ်ဒုလ်ဂနီ(နဒီဝီ)၊ စာဖတ်ပရိသတ်၊ ဤစာအုပ်ဖြစ်မြောက်ရေးတွင် အဖက်ဖက်မှ ကူညီပေးခဲ့သော တပည့်

များဖြစ်ကြသည့် မုဟမ္မဒ် ကအိဟစ်၊ ဒေါက်တာအိဒ်ဒုလ်ဂျလီးလ်၊ စာလုံးပေါင်းသတ်ပုံ စိစစ်ပေးခဲ့ကြသော ကျေးဇူးရှင်ဆရာအလ်ဟားဂျ် အိုမရ်(ခ)ဆရာ အေးမူနှင့် ဆရာ ဇေကရီယာ(ခ)ကိုမင်းတို့ကိုလည်း နှစ်ဘဝ နှစ်ဌာနလုံးတွင် အရှင်မြတ်ကောင်းသော အစားများ ချီးမြှင့်ပေးသနားတော်မူပါစေ။

မုဟမ္မဒ် အာစွင်းမ် (နဒ်ဝီ၊ မဇ္ဈဟေရီ)

ဟစ်ဂျီရီ (၁၄၄၇) ခု၊ ရဗီအစ္ဆာနီ (၂၁) ရက်

ခရစ်နှစ် (၂၀၂၅) ခု၊ အောက်တိုဘာလ (၁၄) ရက် အင်္ဂါနေ့

မတ်စ်ဂျေဒေဟရာမ်၊ မက္ကဟ်ရွှေမြို့တော်

ဘဝဆိုတာ စိတ်ပျက်စရာတွေ၊ ဝမ်းနည်းမှုကြေကွဲမှုတွေနဲ့ မကင်းပါ ဘူး။ ကြပ်တည်းလွန်းလှတဲ့ အခြေအနေတွေကို ကျွန်ုပ်တို့ ရင်ဆိုင် ရတတ်ပါတယ်။ တစ်ခါတလေစိတ်ထဲမှာ ပြင်းပြင်းထန်ထန် နာကျင်မှု ဝေဒနာတွေ ခံစားရပြီး ဝမ်းနည်းပူဆွေးမှုတွေထဲမှာ ခြေဆုံး ခေါင်းဆုံး နစ်မြုပ်သွားတတ်ပါတယ်။

ဦးခေါင်းပေါ်မှာ နွေးထွေးလှတဲ့လက်တစ်စုံရဲ့ ကရုဏာသက် တဲ့ ထိတွေ့မှုတစ်ခုခု၊ နှစ်သိမ့်ပေးတဲ့ စကားလုံးတစ်ခွန်း၊ ကိုယ့်ကို တစ်ယောက်တည်း မဟုတ်ဘူးလို့ ခံစားရစေတဲ့ ကြည့်ရှုမှုတစ်ချက်ကို ရှာဖွေနေတတ်ကြပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ တိတ်ဆိတ်နေမှုကို နားလည်သူ၊ ကျွန်ုပ်တို့မျက်လုံးရဲ့ပြောစကားကို ဘာသာပြန်ပေးနိုင်သူ၊ နှလုံးသား ထဲက နာကျင်မှုကို သိရှိနိုင်သူဆိုတာ ရှားပါးလွန်းလှပါတယ်။

ကျွန်ုပ်တို့ကို အမှန်တကယ် နားလည်ပေးနိုင်သူ၊ စစ်မှန်စွာ ချစ်ခင်သူ၊ တောင်းဆိုမှုမရှိဘဲ ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ ပျော်ရွှင်မှုကို အလေးထားသူတွေနဲ့ အတူနေထိုင်ရတဲ့အခါမှာတော့ ဘဝဆိုတာ ဘယ်လောက်တောင် ချိုမြိန်လှပါလိမ့်။

လူသားတို့အတွက် ကြီးမြတ်လှတဲ့ စံနမူနာကို ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ နဖီတမန်တော်မြတ် မုဟမ္မဒ် (ﷺ) ဘဝမှာ အပြည့်အဝ တွေ့မြင်နိုင်ပါ

တယ်။ ကိုယ်တော်ဟာ စိတ်ထိခိုက်နာကျင်သူ မည်သူ့ကိုမဆို စိတ်
နှလုံးသက်သာရာရစေဖို့ ကြိုးစားခဲ့သူ၊ လိုအပ်နေသူတိုင်းကို ကူညီဖို့
ဦးဆောင်လှုပ်ရှားခဲ့သူ၊ ဝမ်းနည်းပူဆွေးနေသူကို အပြုံးမျက်နှာနဲ့
ဆက်ဆံခဲ့သူ၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့ပြီး သနားကြင်နာဖွယ် စကားလုံးများနဲ့
နာကျင်နေသူ၏ ဝေဒနာကို သုတ်သင်ပယ်ရှင်းပေးခဲ့သူဖြစ်ပါတယ်။

ကျမ်းဂုဏ်၏မိတ်ဆက်စကား

အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား ချီးမွမ်းဂုဏ်တင်ပါ၏။ အို-အလ္လာဟ် အရှင်မြတ်၏နဗီတမန်တော်မြတ်(ﷺ)၊ ကိုယ်တော့် မိသားစုဝင်များ၊ အဆွေတော်များနဲ့ ကိုယ်တော့်လမ်းစဉ်ပေါ်လိုက်နာ လျှောက်လှမ်းသူ များအပေါ် ကောင်းချီးမင်္ဂလာနဲ့ ငြိမ်းချမ်းမှုအဖြာဖြာ ကျရောက်ပါစေ။

ယနေ့ကဲ့သို့ ရုပ်ဝါဒဩဇာလွှမ်းမိုးတဲ့ ခေတ်ကြီးထဲမှာ ဘဝ အရှိန်က မြန်လာပါတယ်။ လူတွေဟာ ဘဝရဲ့ ကြီးမားလှတဲ့ အနှစ် သာရအမှန်တွေကို မေ့လျော့လာကြပါတယ်။

ဒါပေမယ့်... "စိတ်ကြေကွဲသူတွေကို နှစ်သိမ့်ပေးခြင်း" ဆိုတဲ့ ကောင်းမှုဟာ အမြင့်မြတ်ဆုံး လုပ်ရပ်တွေအနက် တစ်ခုအဖြစ် ရှိနေ ဆဲပါပဲ။

ဒါဟာ... လူသားတစ်ယောက် အလ္လာဟ်နဲ့ဆီ ချဉ်းကပ်ဖို့ အကောင်းဆုံး၊ အလှပဆုံး ကြင်နာမှုပုံရိပ်တစ်ခုပါပဲ။

ဒီလူသားဆန်တဲ့ ကောင်းမှုဟာ လူမသိ၊ သူမမြင်နိုင်ပါဘူး။

ငွေကြေးအများကြီးလည်း မလို၊ ကြီးကြီးမားမား အားထုတ် စရာလည်း မလိုပါဘူး။

ဒါပေမယ့်... သူ့ရဲ့အကျိုးသက်ရောက်မှုဟာ အင်မတန်မှကို
ကြီးမားပါတယ်။ သူ့ရဲ့ အနှစ်သာရတွေဟာ များပြားလှပါတယ်။

ဒါကို ... စိတ်နှလုံးနှိုးညှံ့ပြီး ဟဒယနှလုံး ကြည်လင်သူ၊ အီမာန်
ခွန်အား ပြည့်ဝသူများသာ ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါတယ်။

တမန်တော်မြတ် (ﷺ) ကတော့ ... လူသားတွေထဲမှာ စိတ်
ကြေကွဲသူတွေကို နှစ်သိမ့်ပေးရာမှာ အထူးချွန်ဆုံးပါပဲ။

စိတ်မချမ်းသာသူတွေ၊ ပူဆွေးနေသူတွေကို ဖြေသိမ့်ရာမှာ
လည်း အဦးဆုံးပါပဲ။

စိတ်ထိခိုက်နာကျင်နေသူ တစ်ယောက်ကို ကိုယ်တော်(ﷺ)
တွေ့မိတိုင်း ... နှစ်သိမ့်ပေးတတ်ပါတယ်။

မတရားခံရသူ တစ်ယောက်ကို တွေ့မိတိုင်း ... ကူညီတတ်
ပါတယ်။

ဝမ်းနည်းနေသူ တစ်ယောက်ကို တွေ့မိတိုင်း ... ပျော်ရွှင်
အောင် လုပ်ပေးတတ်ပါတယ်။

ဒီစာအုပ်လေးကတော့ ... တမန်တော်မြတ်(ﷺ)ရဲ့ စိတ်နှစ်သိမ့်
မှုဆိုင်ရာ မွှေးကြိုင်နေတဲ့ လုပ်ရပ်လေးတွေကို လေ့လာကြည့်ဖို့
ပြတင်းပေါက်လေး တစ်ခုပါပဲ။

ဒီစာအုပ်လေးက ကိုယ်တော်မြတ် ဟာ ရင်ခွင်မှာ အပူခနေသူတွေကို ဘယ်လို နွေးထွေးလှတဲ့ အထိအတွေ့တွေနဲ့ ဖြေသိမ့်ခဲ့လဲ။ ဘယ်လို နူးညံ့သိမ်မွေ့ပြီး သာယာချိုအေးတဲ့ စကားလုံး လေးတွေနဲ့ နှစ်သိမ့်ခဲ့လဲဆိုတာလေးတွေကို နှလုံးသား မျက်လုံး တွေနဲ့ ထိတွေ့သိရှိဖို့အတွက် ကူညီထောက်ပံ့ပေးပါလိမ့်မယ်။

ကိုယ်တော့်ရဲ့ သိမ်မွေ့စွာဖြေသိမ့်ခဲ့တဲ့ ဖြေသိမ့်ချက်တွေ ကြောင့် ကိုယ်တော့် သာဝကကြီးများရဲ့ ရင်ခွင်မှာခနေတဲ့ အပူလုံးတွေ ဟာ အရည်ပျော်သွားခဲ့ပါတယ်။ ကိုယ်တော့်အဖွဲ့သံရဲ့ နှလုံးသားတွေ ထဲမှာ ကရုဏာကွန်ယက်တွေ ဖြန့်ကျက်သွားပါတယ်။

ဒီလို လှပတဲ့ကိုယ်တော့်ရဲ့ ဖြေသိမ့်ခြင်းအကြောင်းလေးတွေ ကို သေချာစွာ လေ့လာသုံးသပ်ကြည့်မယ်ဆိုရင် သူ့စိတ်နှလုံးသား ဟာ နူးညံ့သွားပါမယ်၊ မျက်ရည်တွေဝဲလာပါမယ်။

တမန်တော်မြတ် ရဲ့ စွန့်သိမ်းလှည့်တော်တွေ ရှင်သန်နေ သရွေ့၊ ကိုယ်တော့်ကို ချစ်ခင်မြတ်နိုးသူတွေရဲ့ စိတ်နှလုံးတွေ အသက် ဝင်နေသရွေ့ ဒီကမ္ဘာကြီးဟာ ကောင်းနေသေးတယ်ဆိုတဲ့ ခံစားချက် မျိုး ရလာမှာပါ။

ဤလုပ်ရပ်ကို အရှင်မြတ်အတွက် သီးသန့်လက်ခံ ပေးသနား တော်မူရန်၊ ဖတ်ရွတ်သူအပေါင်းတို့ကိုလည်း အကျိုးဖြစ်ထွန်းစေရန်၊

ဤကျမ်းငယ်ကို အကြောင်းပြုပြီး လူအများမေ့လျော့နေတဲ့ စိတ်ပိုင်း ဆိုင်ရာ ထိခိုက်သူများကို စိတ်ဓါတ်ခွန်အား မြှင့်တင်ပေးခြင်း ဆိုင်ရာ စွန့်သင်တော်ကို ရှင်သန်စေရန် အရှင်မြတ်ထံ ဆုပန်အပ်ပါတယ်။

အိုအရှင်မြတ် ...

- စိတ်ကြေကွဲသူများကို နှစ်သိမ့်ပေးတတ်သူ ...
- အားနည်းသူများအပေါ် သနားကြင်နာတတ်သူ ...
- မုအ်မင်န့်ယုံကြည်သူများအား ကရုဏာထားတတ်သူ..

ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ခေါင်းဆောင်ကြီး တမန်တော်မုဟမ္မဒ် (ﷺ) အပေါ် ဒရူးဒ်မေတ္တာပို့သတော်မူပြီး ကရုဏာမိုးများ ရွာသွန်းပြီး ပေးသနား တော်မူပါ။

အလင်းတရား (၁)

မြင့်မြတ်တော်မူသော အရှင်မြတ်ရဲ့ နာမတော်တွေထဲက တစ်ခုကတော့ “**အလ်ဂျဗ္ဗားရ်**” စိတ်နှလုံးကြေကွဲသူများကို ဖြေသိမ့်တော်မူသောအရှင်လို့ အဓိပ္ပါယ်ရပါတယ်။

ဒီလိုကြီးကျယ်မြင့်မြတ်လှတဲ့ နာမတော်ရဲ့ အနှစ်သာရတွေထဲက တစ်ခုကတော့ အရှင်မြတ်ဟာ စိတ်နှလုံးသား ကြေကွဲနေသူတွေကို ဖြေသိမ့်ပေးသနားတော်မူပါတယ်။ သူ့ရဲ့ နာကျင်မှုတွေကို ကြင်နာခြင်းများနဲ့ လွမ်းခြုံပေးသနားတော်မူပါတယ်။ ပူဆွေးသောကများကို ပျော်ရွှင်ဝမ်းမြောက်ခြင်းများနဲ့၊ အနိဋ္ဌာရုံများကို စိတ်အေးချမ်းသာယာမှုများနဲ့ ပြောင်းလဲပေးသနားတော်မူပါတယ်။ ရင်ခွင်မှာ အပူခ နေသူတိုင်းကို အရှင်မြတ်က “အို..ငါ့ရဲ့ ကျေးကျွန်၊ စိတ်မပူပါနဲ့၊ အသင့်အတွက် ဒုက္ခဖြေဆေး၊ သောကငြိမ်ဆိတ် တရားအရိပ်ဟာ ငါအရှင်မြတ်ထံပါးမှာလို့” ပြောကြားနေသလိုပါပဲ။”

အသင်ပူဆွေးနေရင်၊ အသင့်ရင်ခွင်မှာ သောကမီးတွေ တောက်လောင်နေရင် “**أَجَابَرُ**” အို-ဂျဗ္ဗားရ် (ကွဲအက်နေသော နှလုံးသားများကို ပြန်လည်စုစည်း ပေးတော်မူသောအရှင်၊ အရှင်

ကြီးကျယ်မှုနဲ့ ထိုက်တန်စွာ ကျွန်ုပ်စိတ်နှလုံးသားအား ပြန်လည် ထုဆစ် စုစည်း ပေးသနားတော်မူပါ လို့သာ တောင်းခံလိုက်ပါ။

၁။ အသင်မသည် ယဟူဒီ၏သမီးမဟုတ်၊ နမီ၏သမီးတစ်ပါးသာ

အနတ်စံဗင်နံမာလိက် (၂၃) ဆင့်ပြန်ခဲ့သည်မှာ- "ဆွဖီယာ (၂၃) ထံသို့ ဟမ်ဆွာ (၂၃)က “သူမသည် ယဟူဒီ၏သမီး” ဟု ပြောသည်ဟူသော သတင်းရောက်ရှိလာသောအခါ ဆွဖီယာသခင်မ ငိုကြွေးလေသည်။ သူမငိုနေစဉ် နမီတမန်တော်မိုဟမ္မဒ် (၂၃) သူမ၏ အခန်းသို့ ဝင်ရောက်လာပြီး “အသင်မဘာလို့ ငိုနေတာလဲ” ဟု မေးတော်မူသည်။ ဆွဖီယာ (၂၃) သခင်မက “ဟမ်ဆွာသခင်မက ကျွန်မ ကို ယဟူဒီသမီးလို့ ပြောနေပါတယ်” ဟု ဖြေကြားခဲ့သည်။ ထိုအခါ နမီ တမန်တော် (၂၃) က မိန့်တော် မူသည်မှာ- “ဧကန်မှချ၊ အသင်မသည် နမီတမန်တော် (ဟာရွန် အလိုင်ဟိစ္စလာမ်)၏ သမီးတော်ပင် ဖြစ်သည်။ အသင်မ ဦးလေးသည်လည်း နမီတမန်တော် (မူစာ (၂၃) ပင်ဖြစ်သည်။ ထိုမျှမက အသင်မသည် (ယခု) နမီတမန်တော် တစ်ပါး ၏ ကြင်ယာလည်း ဖြစ်နေသည်။

သို့ပါလျက် သူမ(ဟမ်ဆွာ)သည် မည်သို့ သင်မကို ထိပါးစော်ကားနိုင်မည်နည်း။”ဟု မိန့်တော်မူပြီးနောက် “အို-ဟမ်ဆွာ၊ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အား ကြောက်ရွံ့ပါလေ”ဟု မိန့်ကြားတော်မူလိုက်သည်။

ဟဒီးဆ်တော်ရှိ ထူးခြားသောအသုံးအနှုန်းများ၏ ရှင်းလင်းချက်

"နဗီတမန်တော်၏ သမီးတော်" ဆိုလိုသည်မှာ (ဆွဖီယာ သခင်မသည်) အင်မ်ရားန့်၏သားတော် နဗီတမန်တော် ဟာရွန် ﷺ ၏ သားစဉ် မြေးဆက်မှ ဆင်းသက်လာသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ အချို့က တမန်တော် အိဗ်ရဟမီးမ် ﷺ ၏သားတော် တမန်တော် အစ္စဟားက် ᷺ ကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြကြသည်။

"ဧကန်အမှန် အသင်မဦးလေးသည် နဗီတမန်တော်ပင်ဖြစ်သည်" ဆိုသည်မှာ အင်မ်ရားန့် ᷺ ၏သားတော် နဗီတမန်တော် မူစာ ᷺ အား ရည်ညွှန်းခြင်းဖြစ်သည်။

“အသင်မသည် (ယခု) နဗီတမန်တော်တစ်ပါး၏ ကြင်ယာလည်း ဖြစ်နေသည်။” ဆိုလိုသည်မှာ ယခု နဗီတမန်တော်မြတ် မုဟမ္မဒ် ﷺ ၏ ကြင်ယာဖြစ်ကြောင်းကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။

နာကျင်သူမအပေါ် ချစ်နပ်မိ ချီကြင်နာပုံရိပ်

၁။ နဗီတမန်တော် (ﷺ)သည် ငိုကြွေးခြင်း သို့မဟုတ် စိတ်နှလုံးသားထိခိုက်ခြင်းကို နူးညံ့သိမ်မွေ့စွာမပြုပြင်ဘဲ၊ မကုစားဘဲ မည်သည့်အခါမျှ လျစ်လျူရှုတော်မမူခဲ့ကြောင်း ဤအဖြစ်အပျက်က သင်ကြားပေးသည်။ ကိုယ်တော်မြတ်(ﷺ)သည် မေးမြန်းခြင်းဖြင့် အစပြုတော်မူပြီး၊ ပြန်လည် ကုစားပေးတော်မူကာ၊ နှစ်သိမ့်အားပေး တော်မူခဲ့သည်။ ပြီးမှသာ နူးညံ့သိမ်မွေ့သောနည်းဖြင့် ဟဖ်ဆွာ သခင်မ၏ လုပ်ရပ်အား ရှုတ်ချတော်မူခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ကိုယ်တော်မြတ် (ﷺ) ၏ လုပ်ရပ်တွင် သနားကြင်နာမှု၊ ဆုံးမပဲ့ပြင်မှုနှင့် တရားမျှတမှုတို့ စုစည်းပေါင်းစပ်နေပါသည်။

၂။ ဆွဖီယာ(ﷺ)သည် အောက်ပါအချက်များကို ခံစားသိရှိသွားသည်။ နဗီတမန်တော် (ﷺ) က မိမိအား ကာကွယ်ပေးရုံသာမက၊ မိမိ၏ ဂုဏ်သိက္ခာကို ပြန်လည်ရရှိစေပြီး၊ မိမိကိုယ်တိုင်နှင့် လူအများရှေ့တွင် သခင်မ၏ဘဝဖြစ်တည်မှုကို မြှင့်တင်ပေးခဲ့သည်။ သခင်မ၏ မျိုးရိုးဂုဏ်နှင့်ကိုယ်တော်၏ နဗီဂုဏ်ကိုလည်း အတည်ပြုခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် သူမ၏ငိုကြွေးခြင်းနှင့် သိမ်ငယ်စိတ်များ ပျောက်ကွယ်သွားပြီး ၎င်းနေရာတွင် ဂုဏ်သိက္ခာနှင့် မိမိကိုယ်ကိုယုံကြည်မှုတို့ ဝင်ရောက်လာခဲ့သည်။

၃။ နှလုံးသားကို ထိခိုက်စေသော စကားလုံးတစ်ခုသည် ရည်ရွယ်ချက်မပါဘဲနှင့်ပင် စိတ်နှလုံးတစ်ခုကို ငိုကြွေးစေနိုင်သည်။ ဤကဲ့သို့သော အခြေအနေမျိုးနှင့် ရင်ဆိုင်ရပါက အသင်လည်း ကိုယ်တော်မြတ်(ﷺ)၏ ရပ်တည်ချက်၊ ကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းပုံများမှ စံနမူနာယူလိုက်ပါ။ နူးညံ့သိမ်မွေ့စွာ မေးမြန်းပါ။ သိမ်မွေ့စွာ မေးမြန်းပါ။ ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်များကို သုတ်သင်ပါ။ ထိခိုက်နစ်နာသူနဲ့ အတူ ရပ်တည်ပေးလိုက်ပါ။

(၂) “အရှင်မြတ်ထံတွင်တော့ အသင်သည် တန်ဖိုးမဲ့သူမဟုတ်ပါ”

အနတ်စ် (ﷺ) ဆင့်ပြန်ခဲ့သည် -“ဇာဟီရ် အမည်ရှိသော ကျေးလက်မှ ဆွဟာဗီတစ်ဦးသည် နဗီတမန်တော်မြတ် (ﷺ) ထံသို့ ကျေးလက်ဒေသထွက် လက်ဆောင်များ မကြာခဏ ဆက်သလေ့ရှိသည်။ တမန်တော်မြတ် (ﷺ)ကလည်း သူ(ကျေးလက်သို့) ပြန်လည် ထွက်ခွာတော့မည့်အခါတွင် သူ့အား လိုအပ်သော ပစ္စည်းများ ပြင်ဆင်ပေးတော်မူပြီး မြို့ထွက်လက်ဆောင်များ ချီးမြှင့်လေ့ရှိသည်။

ထို့နောက် နဗီတမန်တော်မြတ် (ﷺ) က "မုချ ဇာဟီရ်သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ ကျေးလက်ဖြစ်ပြီး၊ ကျွန်ုပ်တို့သည် သူ့အတွက် မြို့ပြသဖွယ် ဖြစ်ကြသည်"ဟု မိန့်တော်မူခဲ့သည်။

နဗီတမန်တော်မြတ် (ﷺ) သည် သူ့အား အလွန်ချစ်ခင် နှစ်သက်တော်မူသည်။ သို့သော် အဇ်ဟရ်သခင်သည် ရုပ်အဆင်း မလှသူ ဖြစ်သည်။

တစ်နေ့ နဗီတမန်တော်မြတ် (ﷺ) သည် အဇ်ဟရ်သခင် ပစ္စည်းများ ရောင်းချနေစဉ် ကြွရောက်လာပြီး သူမမြင်လိုက်သည့် နောက်ခြမ်းမှ သခင်အား ထွေးပွေ့လိုက်တော်မူသည်။ ထိုအခါ သခင် က "ဘယ်သူလဲ၊ ကျွန်ုပ်အားလွှတ်ပေးပါ" ဟု ပြောလိုက်သည်။

သခင်သည် နောက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ နဗီတမန်တော် မြတ်(ﷺ)ဖြစ်ကြောင်း သိလိုက်ရသည်။ သိလိုက်ရသည့်အချိန်မှစ၍ သူသည် မိမိနောက်ကျောကို တမန်တော်မြတ်(ﷺ)၏ ရင်ဘတ်တော် နှင့် မခွာတမ်း ကပ်၍နေလိုက်သည်။

ထိုအခိုက်နဗီတမန်တော်မြတ်(ﷺ)က "ဤကျွန်ကို မည်သူ ဝယ်မည်နည်း" ဟု မိန့်တော်မူလိုက်သည်။

ထိုအခါ ထိုသခင်က "အို- အလ္လာဟ်၏ ရစူလ်တမန်တော်၊ အရှင်မြတ်၏ကစမ် ဤအညတရသည် ရောင်းထွက်မည်မဟုတ်ပါ။" ဟု ခယရိုကျိုးစွာ လျှောက်တင်လိုက်သည်။

ထိုအခါ နဗီတမန်တော်မြတ် (ﷺ) က "မဟုတ်ပါ၊ အရှင်မြတ် ထံတော်ပါး၌ အသင်သည် အညတရ ရောင်းမရသူ မဟုတ်ပါ" ဟု

(သို့မဟုတ်) "အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ထံတော်၌မူကား သင်သည် အဖိုးထိုက်တန်သူဖြစ်သည်" ဟု မိန့်ကြားတော်မူခဲ့သည်။

နာကျင်နေသော နှလုံးသားပိုင်ရှင် ဇာဟီရီ(عَزَّوَجَلَّ)အား

နဗီတမန်တော်မြတ် (ﷺ) ၏ ကြင်နာခြင်းပုံရိပ်

၁။ နဗီတမန်တော် မုဟမ္မဒ် (ﷺ)သည် ပျော်ရွှင်ပြီး လန်းဆန်းတက်ကြွစေသော နည်းလမ်းဖြင့် ကြေကွဲနေသော အခိုက်အတန့်များကို ရွေးချယ်ကုစားရာတွင် ပြောင်မြောက်တော်မူသည်။

ထို့ကြောင့် ဇာဟီရီသခင်အား စကားလုံးများနှင့် နှစ်သိမ့်ရုံသာမက သခင်ကို ပွေ့ဖက်ခြင်း၊ ပွတ်သပ်ခြင်းနှင့် ကျီစယ် ပြောဆိုခြင်းတို့ဖြင့်ပါ နှစ်သိမ့်တော်မူခဲ့သည်။ ထိုသို့ဖြင့် ဈေးဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးကိုပင် ကရုဏာတော်နှင့် ဂုဏ်မြှင့်တင်မှုတို့ စည်းဝေးရာဌာနတစ်ခု ဖြစ်စေတော်မူခဲ့သည်။

၂။ တမန်တော်မြတ်(ﷺ)သည် ဇာဟီရီ(عَزَّوَجَلَّ)အား ကျီစယ်တော်မူခဲ့သော်လည်း သခင်က မိမိ၏ အတိတ်ကတည်းက ကိန်းအောင်း နေခဲ့သည့် စိတ်ထိခိုက်နာကျင်မှုကို ဖွင့်ဟပြောဆိုမိခဲ့သည်။ ထိုအခါ နဗီတမန်တော်(ﷺ)က နူးညံ့စွာဖြင့်သူ၏ ဝန်ခံပြောဆိုချက်ကို အသိအမှတ်ပြုတော်မူပြီး “သို့သော် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အထံတော်တွင် သင်သည် တန်ဖိုးမရှိသူ မဟုတ်ပါ”ဟု မိန့်ကြား

တော်မူခဲ့သည်။ ဤသို့ဖြင့် သူ၏ ရှက်ရွံ့ခြင်းသည် ကွယ်ပျောက်သွားခဲ့ပြီး ချစ်ခြင်း မေတ္တာရှင် တမန်တော်မြတ် (ﷺ) ၏ အနားတွင် မိမိကိုယ်ကို နိမ့်ကျသည်ဟု ခံစားရခြင်းလည်း ပျောက်ကင်းသွားခဲ့သည်။

၃။ တစ်ခါတရံ လူတို့သည် မိမိကိုယ်ကိုပင် စိတ်တိုင်းမကျသည့် ရုပ်ဆင်း သို့မဟုတ် မိမိကိုယ်ကို ချို့တဲ့သည်ဟု မြင်သော စရိုက်လက္ခဏာများ ရှိတတ်ကြသည်။

ထို့ကြောင့် ၎င်းတို့အား ထပ်မံ၍ ထိခိုက်စေခြင်း မပြုလေနှင့်။ သင်တတ်နိုင်လျှင် စကားတစ်ခွန်းဖြင့် ၎င်းတို့၏ ဝေဒနာများအနက်မှ အချို့ကို သုတ်သင်ရှင်းလင်း၍ မိမိကိုယ်ကို တန်ဖိုးမရှိဟု ထင်မှတ်နေသူ အားလုံးအား “အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အထံတော်တွင် သင်မမြင်နိုင်သော ဂုဏ်သိက္ခာ ရှိနေမှာပါ” ဟု ပြောဆိုပေးလိုက်ပါ။

၃။ အသင်မသည် အပျိုခင်အဖြစ် ဂျန္ဓသ် ဝင်ရမည်

ဧရာပျိုယိုယွင်းပြီး အိုမင်းသော ဆွဟာဗိယဟ် အမျိုးသမီးကြီး တစ်ဦးသည် တမန်တော်မြတ် (ﷺ) ထံသို့ ရောက်ရှိလာပြီး "အို-အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ရစူလ်တမန်တော်၊ ကျွန်မအား ဂျန္ဓတ်သုခဘုံသို့ ဝင်ရောက်ခွင့် ပေးသနားတော်မူရန် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ထံ ဆုတောင်းပေးပါ " ဟု တောင်းလျှောက်ခဲ့သည်။

ထိုအခါ တမန်တော်မြတ် (ﷺ) က ထိုအမျိုးသမီးအား "အို-အဖွား၊ ဧကန်စင်စစ် ဂျန္ဓတ်သုခဘုံသို့ အိုမင်းသူများ ဝင်ရောက်ခွင့် မရှိပါ" ဟု မိန့်ကြားတော်မူလိုက်သည်။ ထိုစကားကို ကြားလိုက်ရသော အဖွားအိုသည် မိမိအဖို့ ဂျန္ဓတ်သုခဘုံ ပိတ်ပင်တားဆီးခြင်း ခံလိုက်ရသည်ဟု ထင်မှတ်ကာ စိတ်ပျက်၍ ငိုကြွေးခဲ့သည်။ တမန်တော်မြတ် (ﷺ) သည် သူမ၏ ခံစားချက်ကို သတိပြုမိသွားသောအခါ မိမိ၏ ရည်ရွယ်ချက်ကို ရှင်းလင်းပြောကြားတော်မူခဲ့သည်။ ယင်းမှာ "အိုမင်းသောအဖြစ်နှင့် ဂျန္ဓတ်သုခဘုံသို့ ဝင်ရောက်ခွင့်မရှိသော်လည်း၊ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် သူမအား အသစ်တစ်ဖန် နုပျိုစင်ကြယ်သော အရွယ်အစား ပြောင်းပေးတော်မူမည်။" ဟူ၍ဖြစ်သည်။

ထို့နောက် ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်လာ အောက်ပါအာယသ် တော်များကို ရွတ်ဖတ်ပြသခဲ့သည် -

﴿إِنَّا أَنشَأْنَهُمْ إِنِشَاءً﴾ ﴿فَجَعَلْنَاهُمْ أَكْبَرًا﴾ [الواقعة]

"ဧကန်မုချငါအရှင်မြတ်သည် ထိုမိန်းမပျိုတို့အား (အသစ်တစ်ဖန်) ကောင်းစွာ ဖန်ဆင်းတော်မူပြီး သူမတို့အား ပျိုမျစ်စင်ကြယ်သူများ (အဖြစ်လည်းကောင်း)၊ (ခင်ပွန်းသည်တို့အား) အလွန် ချစ်ခင်ကြင်နာသော အဖော်မွန်အဖြစ်လည်းကောင်း၊ အရွယ်တူ အချင်းချင်း အဖြစ်လည်းကောင်း ပြုပြင်ဖန်ဆင်းတော်မူခဲ့၏။"

(စူရဟ် ဝါကီအာဟ် - ၃၅-၃၇)

စိတ်ဓာတ်ကျနေသော အဖွားအိုအား နဗီတမန်တော်မြတ်

(ﷺ)ကြင်နာခဲ့သည့် ပုံရိပ်

၁။ တမန်တော်မြတ်(ﷺ)သည် ထက်မြက်လှသော ကရုဏာဖြင့် လူတို့၏ စိတ်နှလုံးများကို ပျော်ရွှင်စေတော်မူခဲ့သည်။ ကိုယ်တော်မြတ် (ﷺ) ၏ ကျီစယ်သော စကားသည်ပင် ပညာပေးသဘောဆောင်ခဲ့သည်။ "အိုမင်းသူများ ဂျန္နတ်သုခဘုံသို့ မဝင်ရ" ဟူသော ကျီစယ်စကားသည် ထိုအမျိုးသမီးအား စိတ်ဓာတ်ကျစေရန် မဟုတ်ဘဲ သတင်းကောင်း ပြောကြားရန်၊ ငြင်းပယ်ရန် မဟုတ်ဘဲ ဆုံးမဩဝါဒပေးရန် နည်းလမ်းတစ်ခု ဖြစ်ခဲ့သည်။

၂။ ဆွဟာဗီယာ အမျိုးသမီးကြီးသည် အစတွင် ငိုကြွေးလျက် ထွက်ခွာသွားခဲ့သည်။ မိမိသည် ဂျန္နတ်သုခဘုံနှင့် လွဲချော်ရပြီဟု

ထင်မှတ်ခဲ့သည်။ တမန်တော်မြတ်(ﷺ)သည် သူမအား ပူဆွေးသည့် အခြေအနေဖြင့် ပစ်မထားဘဲ ပြန်လည်ခေါ်ယူကာ ရှင်းလင်း ပြောကြား တော်မူခဲ့သည်။

ထို့နောက်သူမအား ပြုံးပျော်စွာဖြင့်၊ ဂျန္နသ်သည် လှပပြီး ပျိုရွယ်သူတို့အား စောင့်မျှော်နေသည်ဟူသော ယုံကြည်ချက် ရရှိသွားသည်။ သူမ၏ နှလုံးသားသည် မက်ကင်းပြီးနောက် မျှော်လင့်ချက်များ ဖြင့် ပြန်လည်ပြည့်မောက်လာသည်။

၃။ အချို့သော စကားလုံးများသည် နောက်ပြောင် ပြောဆို သော်လည်း မရည်ရွယ်ထားသည့် အဓိပ္ပါယ်ကို သက်ရောက်သွား စေတတ်သည်။

ထိုအခိုက်အတန့်များတွင် သင်၏ တမန်တော်မြတ် (ﷺ) ကဲ့သို့ပင် ဖြစ်ပါစေ၊ အကယ်၍ ဆိုးကျိုးသက်ရောက်မှု ဖြစ်စေနိုင်ပါက ချက်ချင်း ပြန်လည်ရှင်းလင်းခြင်း၊ ကူညီဖြေရှင်းပေးခြင်း ပြုလုပ်ပါ။

၄။ ဂျန္နုသ် ဥယျာဉ်တစ်ခုတည်းမဟုတ် ဥယျာဉ်များစွာပင် ရှိပါသည်။

အနတ်စ်ဗင်န် မာလိက် (ﷺ) ဆင့်ပြန်ခဲ့သည်မှာ-
ဟာရေ့ဆဟ် သခင်၏မိခင်သည် တမန်တော်မြတ်(ﷺ)ထံသို့ ရောက်
လာခဲ့သည်။ ထိုအချိန်တွင် ဟာရေ့ဆဟ်(ﷺ)သည် ဗဒ်ရ်စစ်ပွဲတွင်
အကွယ်မှလာသော မြားတစ်စင်းကြောင့်ရှုဟီးဒ်ဖြစ်သွားခဲ့ပြီ။

ထို့နောက် ဟာရေ့ဆဟ် (ﷺ)၏မိခင်က “အို-တမန်တော်၊
ဟာရေ့ဆဟ် (ﷺ) အား ကျွန်မ မည်မျှ ချစ်မြတ်နိုးသည်ကို
ကိုယ်တော်သိတော်မူပါသည်။ အကယ်၍ သူသည် ဂျန္နုတ်သုခဘုံတွင်
ရှိခဲ့ပါလျှင် ကျွန်မသည် သူ့အတွက် မငိုကြွေးတော့ပါ။ သို့မဟုတ်ပါက
ကျွန်မဘာလုပ်မည်ကို ကိုယ်တော်တွေ့ရလိမ့်မည်ဖြစ်သည်”ဟု ပြော
ခဲ့သည်။ ထိုအခါ တမန်တော်မြတ်(ﷺ)က ထိုအမျိုးသမီးအား “သင်မ
အသိ မရှိတော့ဘူးလား။”(ဂျန္နုတ်ဆိုသည်မှာ)ဥယျာဉ်တစ်ခုတည်းကို
ဆိုလိုသည်မဟုတ်၊ ဂျန္နုတ်တွင် ဥယျာဉ်များစွာ ရှိပါသည်။ သင်မ၏
သားမြတ်ရတနာသည် (ဂျန္နုတ်တွင် အမြင့်မြတ်ဆုံးသော) ‘ဖိရ်ဒေါ်စ်
သုခဘုံ’၌ ရှိနေပါသည်”ဟု မိန့်ကြားလိုက်သည်။

သားငယ်ဆုံးပါးရခြင်းကြောင့်ရင်ခွင်တွင်အပူခနေသော မိခင် အပေါ် ကြင်နာခဲ့သော မြတ်ကိုယ်တော် (✽)

(၁) မိမိ၏ရင်နှစ်သီးချာ အသဲရတနာဖြစ်သော သားငယ် ဆုံးရှုံးရခြင်းကြောင့် ရင်ခွင်တွင်အပူခနေသော မိခင်၏စကားများ အတွက် တမန်တော်မြတ်(✽)က ပြစ်တင်ရှုတ်ချခြင်းမပြုခဲ့ပေ။ သို့သာမက ကြီးကျယ်သော ဝမ်းမြောက်ဖွယ်သတင်းပေးချက်များဖြင့် သူမအား ဝန်းရံပေးခဲ့သည်။ သူမအား သံသယဝဲဂယက်ထဲမှ ယုံကြည်မှုကမ္ဘာသို့ ပြောင်းရွှေ့ပေးခဲ့သည်။ ထို့အပြင် တမန်တော်မြတ်(✽)၏ ကရုဏာတော်သည် သူမ၏စကားများထက် စောနေခဲ့ကြောင်း ဤအကြောင်းအရာမှသိရှိရသည်။

၂။ သားကို ဆုံးရှုံးရသော အမေ၏ ကြေကွဲနေသော နှလုံးသားကို တမန်တော်မြတ်(✽)က သနားညှာတာထောက်ထားခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် သူမ၏ ဝမ်းနည်းမှုကို လျော့ပါးသက်သာ စေခဲ့သည်။ သူမအား မေးခွန်းများ၏ဝဲဂယက်ထဲတွင် မထားတော့ဘဲ “သင်မ၏သားသည် အမြင့်မြတ်ဆုံးသော ‘ဖိရ်ဒေါ်စ်သုခဘုံ’၌ ရှိပါသည်” ဟူသော ခိုင်မာသည့်ယုံကြည်ချက်ပေါ် အခြေခံသည့် ကတိစကားဖြင့် ဖြေသိမ့်ပေးခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် သူမ၏ နှလုံးစိတ်ဝမ်း အေးချမ်းသွားခဲ့ပြီး ပူဆွေးဝမ်းနည်းခြင်းများ ပြေပျောက်သွားခဲ့သည်။

၃။ ဝမ်းနည်းနေသူထံမှ ထွက်ပေါ်လာသော စကားလုံးများအတွက် အံ့အားသင့်မနေပါနှင့်။ အချို့သော ဝမ်းနည်းမှုများသည် ပညာရှိကိုပင် စိတ်ရှုပ်ထွေးစေတတ်သည်။ ဤအခြေအနေမျိုးတွင် အသင်သည် နူးညံ့ သိမ်မွေ့စွာ ဆောင်ရွက်ပါ။ ၎င်းတို့အားအပြစ်တင် ဝေဖန်ခြင်း မပြုဘဲ ချဉ်းကပ်ပြီး ဝမ်းမြောက်ဖွယ်သတင်းကောင်းများပေးပါ။ ဆုံးရှုံးမှုကြောင့်ယိုဖိတ်လာသော မျက်ရည်စများကို နှလုံးသားတွင် အလင်းခွင်းပေးမည့် ရွှေရောင်စကားလုံးများဖြင့် ဖယ်သုတ်ပေးပါ။

၅။ သူ၏ပါးလွှာသော ခြေသလုံးများကို သင်တို့ အံ့အားသင့်ကြသလော

တစ်ခါက အဗ်ဒုလ္လာဟ် ဗင်န်မတ်စ်အူးဒ် (رحمۃ اللہ علیہ) ၏ ခြေသလုံးများ ထင်ရှားစွာ ပေါ်လာခဲ့ရာ၊ ယင်းတို့မှာ အလွန်ပါးလွှာ သေးသွယ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဤအချင်းအရာကိုမြင်တွေ့ပြီး အပါးတော်ရှိ ဆွဟာဗီတစ်ချို့ ရယ်မောကြသည်။ ထိုအခါ တမန်တော်မြတ် (ﷺ) က အပါးတော်ရှိဆွဟာဗီတို့အား “သူ၏ပါးလွှာသော ခြေသလုံးများကို သင်တို့အံ့အားသင့်ကြသလော။” ဟု မေးမြန်းတော်မူလိုက်သည်။ ငါ၏ အသက်ကို စိုးပိုင်တော်မူသော အရှင်မြတ်၏ကစမ်၊ မုချ ထိုခြေသလုံးနှစ်ဖက်သည် မီဇာန်(ချိန်ခွင်)တွင် ဥဟုဒ်တောင်ထက်ပင် ပိုမိုလေးလံသည်။” ဟု မိန့်ကြားခဲ့သည်။

အိဗ်နေ့ မတ်စ်အူးဒ်သခင်ဘက်မှ

ရပ်တည်ပေးခဲ့သော် မြတ်ကိုယ်တော် (ﷺ)

၁။ တမန်တော်မြတ်(ﷺ)သည် လူသားတို့နှင့်ပတ်သက်ပြီး စိတ်ထိခိုက်မှု(သို့မဟုတ်) ဂုဏ်သိက္ခာ ကျဆင်းမှုရှိစေမည့် အခြေအနေ တစ်ခုကိုမျှ လျစ်လျူရှုတော်မမူခဲ့ပေ။ ထိုကဲ့သို့ အခြေအနေ ဖြစ်လာလေတိုင်း ကိုယ်တော်(ﷺ)သည် တန်ဖိုး သတ်မှတ်ချက်များကို ပြန်လည် ထိန်းညှိပေးတော်မူသည်။ ကိုယ်တော်မြတ်(ﷺ)သည် လူ

တစ်ဦး တစ်ယောက်ကို စော်ကား ပြောင်လှောင်ခြင်းအား လက်မခံသလို၊ တစ်ဦးတစ်ယောက်ကို စိတ်နာကျင်စေရန် မီးလောင်ရာလေပင့်ပြုလုပ်ခြင်းများကိုလည်း သဘောမတူ။ ထိုသို့သောအခြေအနေများကို အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်အထံတော်တွင် ဂုဏ်သိက္ခာ၊ ရာထူး အဆင့်အတန်းနှင့် တန်ဖိုးများ မြှင့်တင်ပေးရန် အခွင့်အရေးအဖြစ် ပြောင်းလဲအသုံးပြုတော်မူသည်။

၂။ အဗ္ဗဒုလ္လာဟ်ဗင်န် မတ်စ်အူးဒ် (رحمۃ اللہ علیہ) သည် မိမိကိုယ်ကိုယ် ခုခံကာကွယ်ခြင်း မပြုခဲ့သလို၊ တရားမျှတမှုလည်း မတောင်းဆိုခဲ့ပေ။ သို့ရာတွင် တမန်တော်မြတ် (ﷺ) သည် မိမိ၏ ဆွဟာဗာများနှင့် ပတ်သက်ပြီး အသိဆုံးသောသူဖြစ်တော်မူပြီး၊ စကားတစ်ခွန်းဖြင့် သူ့ကို ကာကွယ်ပေးကာ ရယ်မောခဲ့ကြသူများကြားတွင် သခင်၏ ဂုဏ်သိက္ခာကို မြှင့်တင်ပေးတော်မူခဲ့သည်။ ဤသို့ဖြင့် အိဗ်နေမတ်စ်အူးဒ် (رحمۃ اللہ علیہ) အတွက် မေ့မရနိုင်သည့် ဂုဏ်သိက္ခာ တစ်ရပ် သမိုင်းတွင်သွား ခဲ့သည်။

၃။ လူတစ်ဦး၏ ရုပ်ရည်သွင်ပြင် သို့မဟုတ် မွေးရာပါ လက္ခဏာကို ပြောင်လှောင်စော်ကားခြင်းသည် မျက်စိဖြင့် မမြင်ရသော်လည်း စိတ်ဒဏ်ရာတစ်ခုဖြစ်စေသည်။ ထိုသို့သော ဒဏ်ရာများကို ပိုမိုနက်ရှိုင်း ကြီးထွားအောင် မလုပ်မိစေဘဲ၊ ပြန်လည် ကုစားပေးရမည်။ အကယ်၍ တစ်စုံတစ်ဦးကို ဂုဏ်သိက္ခာကျဆင်းအောင်

ပြုလုပ်သည့် ရယ်မောသံများ ကြားရပါက၊ နှုတ်ဆိတ်နေခြင်း
မပြုပါနှင့်။ ထိုသူ့ဘက်မှ ရပ်တည်ပေးပြီး၊ အခြား သူများအား ထိုသူ၏
တန်ဖိုးနှင့် အရည်အသွေး များကို ပြန်လည် သတိရစေပါ။

အလင်းတရား (၂)

အသံတိတ် နှစ်သိမ့်ခြင်း

အိမ်က(မိခင်မွန် အာအေရှာ(ﷺ)အား မတရား စွပ်စွဲခဲ့သည့်ဖြစ်ရပ်)ဖြစ်ချိန်သခင်မသည် ပူဆွေးဝမ်းနည်းမှု၏ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ရှိနေခဲ့သည်။ ထိုအချိန် သခင်မနှင့်တွေ့ဆုံရန် အန်ဆွာရီ ဆွဟာဗီယာဟ်(ﷺ)တစ်ဦးရောက်ရှိလာသည်။ သူမသည် စကား တစ်လုံးတစ်ပါဒမျှ မပြောဘဲ မိခင်မွန်အာအေရှာနှင့်အတူ ငိုကြွေး နေရှာသည်။

ဤသည် မှန်ကန်လှသော အခြေအနေဖြစ်သည်။ ဤအမျိုးသမီး၏ စာနာထောက်ထားသည့် ပုံရိပ်သည် မိခင်မွန် အာအေရှာ၏ ရင်ထဲတွင် ထွင်းထုထားသည့်အလား ထင်ကျန်နေခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် သခင်မအနေဖြင့် ဤအကြောင်းအရာကို ပြန်လည် ပြောပြလေတိုင်း ဤသူမကို မမေ့ဘဲ သတိရခဲ့သည်။

တိတ်ဆိတ်စွာဖြင့် နာကျင်ချိန်တွင် ပါဝင်ပေးခဲ့သည့် သူမ၏ မျက်ရည်များကို ဘယ်တော့မှ မမေ့ခဲ့ပေ။

၆။ သမီးတော် ဖွာသွေ့မဟ် (ﷺ) အား
ပြေသိမ့်ခဲ့သည့် နမူနာပုံရိပ်

မိခင်မွန် အာအေရှာ (ﷺ)သခင်မ ဆင့်ပြန် မိန့်ကြားခဲ့သည်။ သမီးတော် ဖွာသွေ့မဟ်သခင်မသည် လမ်းလျှောက်လာခဲ့သည်။ သူမ၏ လျှောက်လှမ်းပုံသည် ကိုယ်တော်မြတ်(ﷺ)၏ လျှောက်လှမ်းပုံနှင့် အင်မတန်တူဆင်သည်။ ထိုအခါ ကိုယ်တော်မြတ်(ﷺ)က “ကြိုဆိုပါတယ်၊ သမီးငယ်”ဟု ဆိုပြီး အပါးတော်တွင် ထိုင်စေလိုက်သည်။ ထို့နောက် တီးတိုးစွာဖြင့် တစ်ခုခုပြောကြားလိုက်ရာ သခင်မသည် ငိုကြွေးလေတော့သည်။ ကျွန်မ(အာအေရှာ)က အသင်မ အဘယ့်ကြောင့် ငိုကြွေးသနည်းဟု မေးမြန်းရာ အဖြေမရခဲ့။ တဖန် ကိုယ်တော်မြတ်(ﷺ)က တီးတိုးကပ်ပြီး ပြောကြားလိုက်ရာ သခင်မသည် ရယ်မောလေတော့သည်။

ကျွန်မကလည်း ယနေ့ကဲ့သို့ ပူဆွေးငိုကြွေးမှုအပေါ် ပြုံးပျော်ခြင်း ဆင့်သည့်အခြေအနေမျိုး မတွေ့ဖူးပါ။

ကျွန်မအနေဖြင့် သခင်မအား ကိုယ်တော်(ﷺ) မိန့်ကြားသည်ကို သိချင်လိုစောဖြင့် မေးမြန်းရာ သမီးတော်က “ကျွန်မသည် ကိုယ်တော်မြတ်(ﷺ)၏လျှို့ဝှက်ချက်ကို ဖော်ကောင်မလုပ်ချင်ပါ”ဟု သာပြန်လည်ဖြေကြားခဲ့သည်။ ကိုယ်တော်မြတ် (ﷺ) ဝဖားသ်ဖြစ်သွား

သည်ထိ ကျွန်မ မျိုသိပ်နေခဲ့ပြီးနောက် သမီးတော်အား ထပ်မံမေးကြားရာ သမီးတော်က “ပထမအကြိမ် တီးတိုးပြောကြားခဲ့သည်မှာ “ငါ ကိုယ်တော်ထံ ဂျိမ်ရအီးလ် ကောင်းကင်တမန်တော်သည် နှစ်စဉ် လာရောက်ပြီး ကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန် တစ်ကြိမ်အပြန်အလှန် ဖတ်ပြလေ့ရှိပြီး ယခုနှစ်တွင်မူ နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် အပြန်အလှန် ဖတ်ပြခဲ့သည်။ ငါ၏ ကွယ်လွန်ချိန် နီးကပ်လာသောကြောင့်သာ ဤသို့ ဆောင်ရွက်ဟန်တူသည်။ အသင်မသည် မိသားစုအားလုံးထက် ငါကိုယ်တော်နှင့် ပထမဆုံး ဆုံဆည်းရမည့် သူမဖြစ်သည်။” ဟု မိန့်ကြားရာ ကျွန်မငိုကြွေးလေတော့သည်။ ထိုအခါ ကိုယ်တော်မြတ် (ﷺ) က “အသင်မသည် ဂျန္နသ်-သုခဘုံတွင် ခေါင်းဆောင်အဖြစ်၊ (သို့) အမျိုးသမီးအပေါင်းတို့၏ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်နေမည်ကို အသင်မ မနှစ်သက်လေ သလော..။”ဟု မေးမြန်းရာ ကျွန်မလည်း ပျော်ရွှင်ပြီး ရယ်မောခဲ့ပါသည်”ဟု ပြန်လည် ဖြေကြားခဲ့သည်။

သမီးတော်အပေါ် ကြင်နာခဲ့သော မြတ်ကိုယ်တော် (ﷺ)

၁။ ကိုယ်တော်မြတ်(ﷺ)သည် ရောဂါများဖိစီးနေချိန်၊ ချဉ်းနည်ချိန်တွင်ပင်လျှင် ချစ်ရသူတို့၏ ခံစားချက်ကို ဥပေက္ခာမပြုခဲ့ပေ။ ကောင်းစွာကြိုဆိုခဲ့သည်။ အခစားဝင်ရောက်လာသူ၏ စိတ်ခံစားချက်များကို ဂရုစိုက်ပေးခဲ့သည်။ မိမိ၏ စကားလုံးများကိုလည်း

အနုစိတ်ရွေးချယ်ခဲ့သည်။ သင်ပေးသင်ယူပြုခြင်းနှင့် သတင်းကောင်းပေးခြင်း၊ အချစ်နှင့်ခွဲခွာခြင်းတို့ကို အချိုးကျစွာ စီမံတော်မူခဲ့သည်။

၂။ သမီးတော် ဖွာသွေ့မဟ် သခင်မသည် ကိုယ်တော်မြတ်(ﷺ) နှင့် ခွဲခွာရခြင်းအပေါ် ငိုကြွေးခဲ့သည်။ ထိုအခါ ကိုယ်တော်မြတ်(ﷺ)က သူမသည် ကိုယ်တော်နှင့်မိသားစုတွင် ပထမဆုံး လာရောက် တွေ့ဆုံရမည်၊ ထို့နောက် ဂျန္ဓသ်သုခဘုံတွင် အမျိုးသမီးတို့၏ ခေါင်းဆောင် ဖြစ်မည်ဟူသော သတင်းကောင်းပေးခဲ့သည်။ သခင်မ၏ နှလုံးသားသည် ယုံကြည်ခြင်း၊ ကျေနပ်ခြင်း၊ ငြိမ်းချမ်းခြင်းများ အတိပြီးသွားခဲ့သည်။ မျက်ရည်စက်တို့သည် စိတ်ချယုံကြည်ရသော အပြုံးများအဖြစ် ပြောင်းလဲသွားခဲ့သည်။ ဖခင်၏ ကြင်နာခြင်းသည် သူမ၏ နာကျင်ခြင်းများထက်ပင် ပိုမိုကြီးမားခဲ့သည်။

၃။ အသင်လည်း တစ်ဦးတစ်ဦးယောက်ကို ချစ်မြတ်နိုးမည်၊ သူနှင့်ခွဲခွာခြင်းသည် အသင့်အား နာကျင်စေမည်ဆိုပါက သူ့အား အေးချမ်းစေမည့် စကားလုံးတစ်လုံးပြောကြားရန် မတွန့်တိုသင့်ပါ။ နာကျင်နေသည့် နှလုံးသားအများစုတို့သည် နှလုံးသားဒဏ်ရာအပေါ် ကြင်နာပေးမည့်၊ နှလုံးသားတွင် အပြုံးများနှင့် တည်ငြိမ် အေးချမ်းခြင်းများပြည့်လည်ယူဆောင်လာပေးမည့် စာတစ်စောင်၊ ပေတစ်ရွက်ကို စောင့်မျှော်နေတတ်သည်။

၇။ တမလွန်တွင် မိမိချစ်ရသူနှင့် တူနေထိုင်ရမည်။

အဗ်ဒုလ္လာဟ်ဗင်နီမတ်စ်အူးဒ်(رحمۃ اللہ علیہ)သခင်ဆင့်ပြန်ခဲ့သည်။
ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ကိုယ်တော်မြတ်(ﷺ)ထံအစားဝင်ပြီး “အို..အရှင်မြတ်
၏ ရစုလ်၊ လူတစ်ဦးသည် လူမျိုးစုတစ်ခုကို ချစ်မြတ်နိုးသည်။ သို့သော်
၎င်းတို့နှင့် ဆုံဆည်းခွင့်မရခဲ့ပါ။ သူနှင့်ပတ်သက်ပြီး ကိုယ်တော်(ﷺ)
မည်သို့ မိန့်ကြားပါမည်နည်း ဟု လျှောက်ထားရာ ကိုယ်တော်မြတ်
(ﷺ)က “လူသားသည် မိမိချစ်ရသူများနှင့်အတူရှိမည်”ဟု ပြန်လည်
ဖြေကြားခဲ့သည်။

နဗီအချစ် နံပတ်တစ်ထားသည့် ဆွဟာဗီအပေါ်

ကြင်နာခဲ့သော မြတ်ကိုယ်တော် (ﷺ)

၁။ ဆွဟာဗာအပေါင်းတို့အား ကိုယ်တော်မြတ်(ﷺ)ဖြေသိမ့်ပေး
ခဲ့သည့် အဓိက အချက်များတွင် ၎င်းတို့၏ ခံစားချက်များကို အသိ
အမှတ်ပြု ထောက်ခံပေးခြင်းဖြစ်သည်။ အရှင်မြတ်အတွက် ချစ်ခြင်း
မဏ္ဍိုင်ကို မြင့်မားစေခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့အတွက် ပြင်းထန်လှ
သော အချစ်စည်းမျဉ်းများ ချပေးခြင်းမပြုဘဲ မျှော်လင့်ခြင်းပေါ် အခြေ
ခံသည့် နှလုံးသားအချစ်တံခါးများကို ကျယ်ကျယ်ဝန်းဝန်း ဖွင့်ဟပေး
တော်မူသည်။ ဤအချစ်ကို အီမာန်လွှမ်းသည့် အချစ်စစ်ဖြင့်

ချည်နှောင် ပေးလိုက်သည်။ “ လူသားသည် မိမိချစ်ရသူများနှင့်အတူ ရှိနေမည်။”

၂။ ဤရပ်တည်ချက်သည် နှလုံးသားများကို စိုးရိမ် ထိတ်လန့်ခြင်းမှ ပျော်ရွှင်ခြင်းဆီသို့၊ ပြန်လည်ဆုံတွေ့ခြင်း မရှိတော့ဟူသော စိတ်ခံစားချက်များမှသည် ဆုံဆည်းခြင်းဆီသို့ ပြောင်းပေးသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် အနတ်စ် (ﷺ)က အစ္စလာမ် လက်ခံပြီးချိန် ပျော်ရွှင်ပြီးနောက် “လူသားသည် မိမိချစ်ရသူများနှင့် အတူရှိနေမည်။”ဟူသော စကားကြောင့်အပျော်ရွှင်ရဆုံးဖြစ်ကြောင်း ပြောကြားခဲ့သည်။ ဤသို့ဖြင့် အချစ်သည် ဂျန္နသ်သုခဘုံဆီသွားရာ လမ်းဖြစ်ခဲ့သည်။

၃။ အသင့်အနေဖြင့် မွမ်းကြပ်နေလျှင်လည်း သူတော်စင် သူတော်မြတ်များကို ချစ်သည့်အချစ်စစ်ကို မဖျက်ဆီးသင့်ပါ။ ဤအချစ်သည်ပင် အသင့်ကို ဂျန္နသ်သို့ ဝင်ရောက်စေနိုင်ပါသည်။ အသင့်ကို သူတော်စင်များနှင့် နီးကပ်စေသည်။ ထို့ကြောင့် အရှင့် အချစ်တော်များကိုသာ ထာဝစဉ်ချစ်မြတ်နိုးနေပါ။ ၎င်းတို့၏ လမ်းစဉ်ပေါ် လျှောက်လှမ်းနေပါ။

မှန်ကန်သောမျှော်လင့်ခြင်းများစွာနှင့် “ကျွန်တော် ချစ်ရသူများနှင့်အတူ ကျွန်တော်မျိုးအား ပြန်လည်ရှင်ပြန်ထစေပါ”ဟု တောင်းဆိုအာပြုနေလိုက်ပါ။

၈။ သူမသည် အရည်အသွေးပြည့်မီသော သောင်ဝ်ဗဟ်
 (အမှားဝန်ချတောင်းပန်မှု) ပြုခဲ့သည်။
 ဤသောင်ဝ်ဗဟ်အား (အပြစ်ကျူးလွန်သူ) ၇၀ အား
 ခွဲဝေပေးလိုက်ပါက သူတို့အတွက် လုံလောက်သွားမည်။

ဗိုရိုင်ဒဟ် အလ်အတ်စ်လမီ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) သခင်ပြောပြသည်။
 “ဆွဟာဗာတို့သည် နဗီတမန်တော်မြတ်(ﷺ)ထံ ဇနောပြစ်မှု ကျူးလွန်
 မိသော အမျိုးသမီးတစ်ဦးအကြောင်းယူလာကြသည်။ သူမသည် မိမိ
 ကိုယ်ကို ခဲပေါက်ပြစ်ဒဏ်ခံယူပြီး သန့်စင်လိုက်သည်။ အရည်အသွေး
 ပြည့်မီလွန်းသည့် သောင်ဝ်ဗဟ်အမှားဝန်ချမှုပြုပြီး ကွယ်လွန်သွားခဲ့
 သည်။ အချို့သော ဆွဟာဗာတို့က သူမ၏အပြစ် ကြီးမား
 လွန်းကြောင်း ပေါ်လွင်စေမည့် စကားများအချင်းချင်း ပြောဆို
 နေကြသည်။ ထိုအခါ ကိုယ်တော်မြတ်(ﷺ)က “ သူမသည် အရည်
 အသွေးပြည့်မီသော သောင်ဝ်ဗဟ်ပြုခဲ့သည်။ ဤသောင်ဝ်ဗဟ်အား
 မဒီနာမြို့နေ (အပြစ်ကျူးလွန်သူ) ၇၀ အား ခွဲဝေပေးလိုက်ပါက သူတို့
 အတွက် လုံလောက်သွားမည်။ မိမိအသက် စတေးပြီး ပြုသည့်
 သောင်ဝ်ဗဟ် ထက်ကြီးမားသော သောင်ဝ်ဗဟ် ရှိနိုင်ဦးမည်လော..။”
 ဟု မိန့်တော် မူခဲ့သည်။

အပြစ်အားဝန်ခံသည့် အမျိုးသမီးအပေါ် ကြင်နာခဲ့သည့် မြတ်ကိုယ်တော် (✽)

၁။ ကိုယ်တော်မြတ် (✽)သည် ထင်ထင်ပေါ်ပေါ် သောင်ဝံဗဟ် ပြုလုပ်လိုက်ခြင်းကို အသိအမှတ်ပြုရုံတင်မကသေးဘဲ သူမ၏ကြေကွဲ နေသောနှလုံးသားကိုပင် ဖြေသိမ့်ပေးခဲ့သည်။ သူမကွယ်လွန်သွားလင့် ကစား သူမ၏ ထွတ်မြတ်မှုကို ကြေညာပေးခဲ့သည်။ သူမ၏အဆင့် အတန်းကို မြင့်မားစေခဲ့သည်။ သူမကွယ်လွန်သွားသော်လည်း “သူမ ၏ အမှားဝန်ချတောင်းပန်းမှုသည် မဒီနာမြို့သူမြို့သားများအတွက် လုံလောက်သည်ဟူသော ဂုဏ်ပြုစကားချီးမြှင့်လိုက်သေးသည်။

၂။ ဤအမျိုးသမီးသည် သူမခန္ဓာကိုယ်ကို ရှုရီအသ်၏ တရား စီရင်ရေးအတွက် အပ်နှင်းသည်မဟုတ်ဘဲ သူမ၏ အသက်ဇီဝန်ကိုပါ အပ်နှင်းခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်ပင် ကိုယ်တော်မြတ်(✽)ကလည်း မေ့မရနိုင်သည့် ထောက်ခံမှုမျိုးဖြင့် ထောက်ခံပေးလိုက်သည်။ သူမနှင့် သူမ၏ မိသားစုဝင်များ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့၏ စိတ်များကိုလည်း ဖြေသိမ့်ပေးလိုက်သည်။ သူမ၏သမိုင်းကိုလည်း သေးသိမ်ဖွယ်ရာ မဟုတ်ဘဲ ဂုဏ်ယူစရာအဖြစ်ရေးထိုးပေးခဲ့ပြီး သူမ၏အကြောင်း အရာ ကိုလည်း အပြစ်ဖို့ရန်အတွက်မဟုတ် သံဝေဂယူရန်အတွက် ဖြစ်ကြောင်း ပြုလုပ်ပေးလိုက်သည်။

၃။ သောင်ဝ်ဗဟ်ပြုလုပ်သူတို့၏ နူးရ်လင်းရောင်ခြည်သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ သွားပုပ်လေလွင့်ပြောဆိုခြင်းကြောင့် မှေးမှိန်သွားမည် မဟုတ်၊ သောင်ဝ်ဗဟ်ပြုလုပ်သူအား သူ့အပြစ်ကို ကိုင်ပြီး နှိမ့်ချရန် မဟုတ်(သို့သာမက)သူသည်အရည်အသွေးပြည်မီသည့် သောင်ဝ်ဗဟ် ပြုနိုင်ရန်သာ ကူညီဖေးမပေးရမည်။

“စိတ်နှလုံးကြေကွဲပြီး အရှင်မြတ်ထံ ခိုလှုံလာသူကို အရှင်မြတ် က အဆင့်အတန်းမြှင့်တင်ပေးပြီး သူ့ဖြစ်ရပ်ကို အခြားသူများ၏ အရှင် ကရုဏာဆီသွားရာ တံတားတစ်စင်းအဖြစ် ပြုလုပ်ပေးကြောင်းကို အသင်မမေ့လေနှင့်။”

၉။ မာအိဇ် (ﷺ) အပေါ် ကြင်နာခဲ့သော မြတ်ကိုယ်တော် (ﷻ)

မာအိဇ်သည် မိမိကျူးလွန်မိခဲ့သော ဇနော(အကုသိုလ်ကြီး)နှင့် ပတ်သက်ပြီး ကိုယ်တော်မြတ်(ﷻ)ထံ လာရောက်ဝန်ခံခဲ့သည်။ ကိုယ်တော်မြတ်(ﷻ)က “ အို-မာအိဇ်၊ ဇနောကျူးလွန်တာတော့ မဖြစ်နိုင်လောက်ဘူး၊ အသင့်အနေနဲ့ နမ်းရှုံ့ခဲ့တာဖြစ်မည်၊ ဖိမိကိုင်တွယ် မိတာ၊ ကြည့်မိသွားတာ ဖြစ်မည်”ဟု မိန့်ကြားလိုက်သည်။ ထိုအခါ သခင်က မဟုတ်ပါ၊ ကျွန်တော်မျိုးသည် ဇနောမူကို ကျူးလွန်မိခဲ့ပါသည်ဟုသာ ပြောနေသည်။ ထိုအခါ ကိုယ်တော်မြတ်(ﷻ)က သခင့်အား ခဲဖြင့် ပစ်ပေါက် စီရင်ရန် အမိန့်ပေးလိုက်သည်။ သခင့်အား စီရင်ချိန် ဆွဟာဗာ အချို့က သခင်နှင့်ပတ်သက်ပြီး အမျိုးမျိုးပြောဆိုနေ သည်ကို ကိုယ်တော်မြတ် (ﷻ)ကြားသိတော်မူပြီး “သူသည် အရည် အသွေး ပြည့်မီလွန်းသည့် သောင်ဝ်ဗဟ်-အမှားဝန်ချတောင်းပန်မှုကို ပြုခဲ့လိုက်သည်။ ထိုသောင်ဝ်ဗဟ်အား လူတစ်စုကို ခွဲဝေပေးလိုက်မည် ဆိုပါက သူတို့အဖို့ လုံလောက်သွားမည်”ဟု မိန့်ကြားလိုက်သည်။

ဤအကြောင်းအရာက ပေးသော သင်ခန်းစာများ

၁။ တမန်တော်မြတ်(ﷺ)သည် စီရင်ချက်ချမှတ်ရန် မလော့ခဲ့။ သို့သာမက မာအိဇ်သခင်အတွက် ထွက်ပေါက်သေးသေးလေးကိုပင် မဆို ရှာဖွေပေးခဲ့သည်။ သို့မဟုတ် သခင့်ကျူးလွန်ချက်သည်လည်း

နောက်ထပ်သေးသော ပြစ်မှုဖြစ်ပါစေဟု ဆန္ဒပြုခဲ့သည်။ ကိုယ်တော် (ﷺ)သည် ပြစ်ဒဏ်မခတ်လို၊ အကြင်နာကွန်ယက်သာ ဖြန့်ကျက်လိုသည်။ နောက်ဆုံးထွက်သက်ထိ သောင်ဝံဗဟ်တံခါးဖွင့် ပေးထားလိုသည်။

၂။ မာအိဇ်သခင်သည် ပြစ်မှုကျူးလွန်မိသော်လည်း ကိုယ်တော်မြတ်(ﷺ)က သခင်ကွယ်လွန်ပြီးနောက်ပိုင်းတွင်လည်း သခင်နှင့် ပတ်သက်ပြီး တရားမျှတစွာ ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့သည်။

သခင်နှင့်ပတ်သက်ပြီး မေးငြေ့မျက်စောင်းထိုးခြင်း၊ ပြစ်တင်ပြောဆို ခြင်းတံခါးများကို ပိတ်လိုက်သည်။

သခင်၏ အဆင့်အတန်းအား ဖြည့်စွက်ပေးသည့် သဘောဖြင့် “သူသည် အရည်အသွေး ပြည့်မီလွန်းသည့် သောင်ဝံဗဟ်အမှားဝန်ချတောင်းပန်မှုကို ပြုခဲ့လိုက်သည်။ ထိုသောင်ဝံဗဟ်အား လူတစ်စုကို ခွဲဝေပေးလိုက်မည်ဆိုပါက သူတို့အဖို့ လုံလောက်သွားမည်” ဟု မိန့်ကြား လိုက်သည်။

ဤနည်းဖြင့် သခင်၏ အဆင့်အတန်းကို မြှင့်တင်ပေးခဲ့သည်။ သခင်၏ သမိုင်းကို သန့်စင်ပေးခဲ့သည်။ ကမ္ဘာတည်သရွေ့ ဂုဏ်ယူခြင်းများဖြင့် ဝေဆာစေခဲ့သည်။

၃။ အသင်သည်လည်း အကုသိုလ်ကျူးလွန်ပြီး သောင်ဝံ့ဗဟ် အမှားဝန်ချတောင်းပန်သူ တစ်ဦးကို တွေ့မြင်ပါက သူ၏ အတိတ်ကို မတူးဆွလေနှင့်၊ သူ၏ ပစ္စုပ္ပန်အပေါ် ကြင်နာယုယပေးပါ။ သောင်ဝံ့ဗဟ် ပြုလုပ်သူသည် သူအား နာကျင်စေရန် ထိုးနက်သူအား မလိုအပ်ပါ။ သူ့လက်ကို အကြင်နာလက်ဖြင့်ကိုင်ဆွဲသူကိုသာ လိုအပ်ပါသည်။

**၁၀။ ငါသိသလောက် သူဟာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်နဲ့
ရုစူလ်တမန်တော်မြတ်တို့ကို ချစ်ခင်သူပဲ။**

အုမရ်ဗင်န် ခသ်သွားဗ်(ﷺ)သခင်ဆင့်ပြန်ခဲ့သည်။ ကိုယ်
တော်မြတ်(ﷺ)ခေတ်အခါ သမယတွင် အဗ်ဒုလ္လာဟ် အမည်ရှိပြီး၊
ဟိမားရ်(မြည်း)ဟု ကင်ပွန်းတပ်ခံရသည့် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးရှိခဲ့သည်။
သူသည် အမြဲ ကိုယ်တော်မြတ်(ﷺ)ကို ပြုံးပျော်စေခဲ့သည်။ သူ့အရက်
သောက်မိသောကြောင့် ကိုယ်တော်မြတ်(ﷺ)က ကြိမ်ဒဏ်ခတ်စေခဲ့
သည်။ သူ့အား ခေါ်ဆောင်လာပြီးနောက် ကြိမ်ဒဏ်ပေးလိုက်သည်။

ထိုအခါ အမျိုးသားတစ်ဦးက “အရှင်မြတ်သူ့ကို ကျိန်ဆဲပါစေ။
သူဒီနေ့ကျူးလွန်တာ များသွားပြီ”ဟု ပြောလိုက်ရာ ကိုယ်တော်မြတ်
(ﷺ)က “အသင်တို့ သူ့ကို မကျိန်ဆဲကြလေနှင့်၊ အရှင်မြတ်၏ ကစမ်၊
ငါသိရသလောက် သူဟာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်နဲ့ ရုစူလ်တမန်တော်
မြတ်တို့ကို ချစ်ခင်သူဖြစ်သည်” ဟု မိန့်ကြားလိုက်သည်။

**အရက်သောက်မိသော အဗ်ဒုလ္လာဟ်သခင်အပေါ် ကြင်နာခဲ့သည့်
မြတ်ကိုယ်တော် (ﷺ)**

၁။ ကိုယ်တော်မြတ်(ﷺ)သည် အမှားကို မေ့လျော့သည်
မဟုတ်၊ သို့သာမက ဒဏ်ခတ်ခြင်းထက် ကြင်နာခြင်းကို ပိုမိုနှစ်သက်
သည်။ အကုသိုလ်ကျူးလွန်သူကို သူ၏အကုသိုလ်နွံထဲတွင် မွန်းကြပ်

စေပြီး ကျိန်ဆဲခြင်းများနှင့် တုတ်နှောင်ထားခြင်းကို မလိုလား၊ သို့သာမက အကုသိုလ်ကျူးလွန်သူအား အရှင်မြတ်ဆီ ရောက်ရှိစေမည့် ကရုဏာကြိုးဖြင့် သွယ်တန်းပေးလိုက်သည်။

၂။ အဗ်ဒုလ္လာဟ် သခင်သည် မုနာဖိက် (အရေခြုံ)မဟုတ်၊ သို့သာမက အချစ်စစ်ကို ရင်ဝယ်ပိုက်ထွေးထားသူဖြစ်သည်။ ထိုအချစ်သည် သူ၏ ချွတ်ချော်မှုများထက် ပိုမိုအချိန်စီးသည်။ ထို့ကြောင့် ကိုယ်တော်မြတ် (ﷺ)သည် သူ၏ အဆင့်အတန်းအား ရာဇဝင်တွင်ရစ်စေခဲ့သည်။ သူ့အပေါ် ထင်ကျန်စွဲရစ်နေစေသည့် အမဲစက်အား ဖြေဖျောက်ပေးခဲ့သည်။ ကမ္ဘာတည်သရွေ့ ကျန်ရှိစေမည့် “ငါသိသလောက်တော့ သူဟာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်နဲ့ ရုစုလ်တမန်တော်မြတ်တို့ကို ချစ်ခင်သူပဲ”ဟူ၍ ဂုဏ်ပြုစကားဆိုပေးခဲ့သည်။

၃။ အသင်သည်လည်း အကုသိုလ်ကျူးလွန်သူကို အပြစ်ထောင်ချောက်ထဲတွင် ပိတ်ခတ်မထားလေနှင့်၊ အသင်သည် သူ၏ အပေါ်ယံကိုသာ မြင်နိုင်သည်။ သူ့စိတ်နှလုံးအတွင်း ဝင်ရောက်မကြည့်ရှုနိုင်ပေ။ အသင့်လုပ်ရပ်ထက် အရှင်ကရုဏာကို ပိုမိုမျှော်ကိုးထိုက်သည့် အချစ်စွမ်းအားများ သူနှင့်အရှင်မြတ်ကြားတွင် ရှိနေနိုင်သည်။ အသင်၏ဖြေသိမ့်ပေးခြင်းများသည် သူ့အတွက် ဒိုင်းဖြစ်ပါစေ။ မျှားတံမဖြစ်ပါစေနဲ့။ ဤသည် ကိုယ်တော်မြတ်(ﷺ)၏ စွန့်သလမ်းစဉ်ပင်တည်း။

အလင်းတရား (၃)

သွလ်ဟားကျေးဇူး ကျွန်တော် မေ့မရတော့ဘူး ... ။

မြင့်မြတ်တော်မူသော အရှင်မြတ်သည် သဗ္ဗကံစစ်ပွဲတွင် နောက်ကျကျန်ရစ်နေခဲ့သည့် ကအမ်ဗင်န် မာလိက်(ﷺ)သခင်၏ အမှားဝန်ချတောင်းပန်မှုအား လက်ခံလိုက်သောအခါ သခင်သည် ပျော်၍မဆုံး ပြုံး၍မဝနိုင်ဖြစ်ပြီး ဗလီဝတ်ကျောင်းတော်ထဲသို့ ဝင်ရောက်ခဲ့သည်။ ထိုအခါ သွလ်ဟားဗင်န် အိုဗိုင်ဒွလ္လာဟ်(ﷺ) သခင်က အပြေးအလွှား သခင့်အား လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ကာ ကောင်းချီး ဩဘာ ပေးခဲ့သည်။ ထိုအချိန် ကအမ် (ﷺ)က “သွလ်ဟားရဲ့ ဤ ကျေးဇူး ဒီတစ်သက်ကျွန်တော် မေ့မရတော့ပါဘူး.....။ ဟု ပြောကြားခဲ့ သည်။

၁၁။ သူ့ကဗရ် ငါ့အား ပြသကြလော့။

အဗူဟန့်ရီရဟ် (رضي الله عنه) သခင်ဆင့်ပြန်ခဲ့သည်။ လူမဲ့ အမျိုးသား တစ်ဦး(သို့)အမျိုးသမီးတစ်ဦးသည် ဗလီဝတ်ကျောင်းတော်အား အမြဲထာဝစဉ် သန့်ရှင်းရေးပြုလုပ်ခဲ့သည်။ ထိုသို့ဖြင့်ရုတ်တရက် ကွယ်လွန်သွားခဲ့သည်။ ကိုယ်တော်မြတ်(ﷺ)သည် သူနှင့်ပတ်သက်ပြီး မေးမြန်းရာ ဆွဟာဗာတို့က “သူကွယ်လွန်သွားပြီ” ဟု ဖြေကြားခဲ့သည်။ ကိုယ်တော်မြတ်(ﷺ)က “အသင်တို့ငါ့အား အဘယ့်ကြောင့် အသိမပေးသနည်း၊ ယခု သူ့ကဗရ် ငါ့အား ပြသကြလော့”ဟု မိန့်ကြားပြီးနောက် သူ၏ကဗရ်ရှိရာသို့ ကြွမြန်းသွားပြီးနောက် သီးသန့်ဒိုအာ ပြုပေးတော်မူခဲ့သည်။

ဗလီဝတ်ကျောင်းတော်အား သန့်ရှင်းရေးပြုပေးသူအပေါ်

ကြင်နာခဲ့သော မြတ်ကိုယ်တော် (ﷺ)

၁။ ကိုယ်တော်မြတ်(ﷺ)သည် မည်သူ့ကိုမှ မမေ့ပါ။ လူတို့ အမြင်တွင် အညတရဖြစ်နေသည့်တိုင် အမှတ်တရ ထားတော်မူသည်။ ဗလီဝတ်ကျောင်းတော်ကို သန့်ရှင်းစင်ကြယ်မှုပြုပေးနေသည့် ဤပုဂ္ဂိုလ်ကွယ်လွန်သွားရာ ကိုယ်တော်မြတ်(ﷺ)သည် သူ့ကိုလည်း မမေ့လျော့ခဲ့ပေ။

သူ့အကြောင်းမေးတော်မူပြီးနောက် သူသည် အမေ့ခံဘဝနှင့် နိဂုံးချုပ်သွားသည်မဟုတ် တမလွန်ခရီးနှင့်ပြီးနောက်ပိုင်းတွင်လည်း အမြတ်တနိုးမေးမြန်းခံရသည့် အဆင့်တွင်ရှိကြောင်း သက်သေပြခဲ့သည်။

၂။ မြှုပ်နှံပြီးနောက် သူ/သူမ၏ ကဗရ်တွင် ဆုဒိုအာပြုပေးပြီး လူတို့မေ့လျော့နေသည့် သူ့ကျေးဇူးကို ဆပ်ပေးခဲ့သည်။ သူ့မိသားစု အသိုင်းအဝိုင်းတို့၏ စိတ်နှလုံးကိုလည်း ဖြေသိမ့်ပေးလိုက်သည်။ “သူသည်အမေ့ခံမဟုတ်၊ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်နှင့် ရစူလ်တမန်တော် မြတ်(ﷺ)ထံတွင် ကြီးကျယ်သောသူတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း” အလုပ်ဖြင့် သက်သေပြလိုက်ဟန်တူသည်။

၃။ အသင်သည်လည်း မည်သည့်အညတရအလုပ်ကိုမျှ အထင်မသေးလေနှင့်၊ သေးငယ်လှစွာသော မည်သည့် လုပ်ရပ်ကိုမှလည်း သေးသိမ်သည့် အရှုဖြင့် မရှုလေနှင့်၊ မြင့်မြတ်တော်မူသော အရှင်မြတ်သည် မည်သည့်အပြုအမူကိုမှ မဖျက်ဆီးပေ၊ တစ်ဦးတစ်ယောက်ကမျှ အသင့်ကို အသိအမှတ် မပြုလင့်ကစား တစ်ခါတရံ အသင်သည် အရှင်မြတ်ထံတွင် ကြီးကျယ်မြတ်ထွတ်သူ တစ်ဦးဖြစ်နေနိုင်သည်။ အရှင်မြတ်အတွက် စိတ်စေတနာဖြူစင်စွာ လုပ်ရပ်တိုင်းကိုသာ ဆောင်ရွက်နေလိုက်ပါ။ မေ့လျော့မှုမရှိသော အရှင်မြတ်က အသင့်ကို ထာဝရ သတိရနေလိမ့်မည်။

၁၂။ အဘူဒဟ်ဒါးဟ် အတွက် ဂျန္နသ်တွင် ဝေဆာသန်ခွမ်းပြီး
ကောင်းမြတ်သော စွန်ပလွံပင် အမြောက်အမြားရှိသွားပြီ။

အနတ်စ် (ﷺ) ဆင့်ပြန်ခဲ့သည်။ တစ်ဦးသောသူက "အို-
အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ တမန်တော်၊ ကျွန်ုပ်အိမ်နီးချင်းထံ၌ စွန်ပလွံ
ပင်ရှိပါသည်။ ကျွန်ုပ်သည် ထိုအပင်နှင့်ကပ်၍ မိမိအိမ်နံရံကို တည်
ဆောက်လိုပါ၏။ ထို့ကြောင့် သူ့အား ယင်းစွန်ပလွံပင်ကို ကျွန်ုပ်အား
ပေးရန်အမိန့်ပေးတော်မူပါ" ဟု လျှောက်ထားခဲ့၏။ ထိုအခါ နဗီတမန်
တော်မြတ်(ﷺ)က ထိုသူအား "ဂျန္နတ်(သုခဘုံ)၌ စွန်ပလွံပင်တစ်ပင်
ရရှိမည်ဟု ကတိပေး၍ ယင်း(စွန်ပလွံပင်)ကို သူ့အား ပေးလိုက်ပါ" ဟု
အကြံပေးတော်မူခဲ့၏။ သို့သော်လည်း ပိုင်ရှင်သည် ငြင်းဆန်ခဲ့၏။
ထိုအချိန် အဘူဒဟ်ဒါးဟ် (ﷺ)သည် ထိုသူထံသို့ ရောက်လာ၍
"အသင်၏ စွန်ပလွံပင်ကို ငါ၏ဥယျာဉ်(ခြံမြေ)နှင့် လဲလှယ်ရောင်းချ
ပါ" ဟု ပြောဆိုခဲ့ရာ ထိုသူက သဘောတူခဲ့၏။ ထို့နောက် အဘူ
ဒဟ်ဒါးဟ်သည် တမန်တော်မြတ်(ﷺ)ထံသို့ သွား၍ "အို-အလ္လာဟ်
အရှင်မြတ်၏တမန်တော်၊ ကျွန်ုပ်သည် မိမိ၏ဥယျာဉ်ဖြင့် ထိုစွန်ပလွံ
ပင်ကို ဝယ်ယူလိုက်ပါပြီ" ဟု လျှောက်ထား၏။ တမန်တော်မြတ်(ﷺ)
က " (သို့ဖြစ်လျှင်) ယင်းစွန်ပလွံပင်ကို သူ့အား ပေးလိုက်ပါ။ ဧကန်မုချ
အကျွန်ုပ်သည် ဂျန္နတ်ရှိ စွန်ပလွံပင်တစ်ပင် သင့်အား ပေးသနားတော်
မူပြီးဖြစ်သည်" ဟု မိန့်ကြားတော်မူခဲ့၏။ ထိုအခါ တမန်တော်မြတ်

(ﷺ) က "အဘူဒဟ်ဒါးဟ်အတွက် ဂျန္နတ်၌ ဝေဆာသန်စွမ်း၍ ကောင်းမြတ်သော စွန်ပလွံပင် အမြောက်အမြားရှိသွားပြီ" ဟု မိန့်တော်မူခဲ့၏။ ဤစကားကို ကိုယ်တော်မြတ်(ﷺ)သည် အကြိမ်ကြိမ် မိန့်ကြားတော်မူခဲ့သည်။

ထို့နောက်အဘူဒဟ်ဒါးဟ်(رضي الله عنه)သည် မိမိဇနီး ထံသို့သွား၍ "အို-အစ္စမ္မဒဟ်ဒါးဟ်၊ ဤဥယျာဉ်မှ ထွက်ရန်အသင့်ပြင်ပါ။ ကျွန်ုပ်သည် ယင်းဥယျာဉ်ကို ဂျန္နတ်ရှိ စွန်ပလွံပင်တစ်ပင်နှင့် ရောင်းလိုက်ပြီ ဖြစ်၏"ဟု ပြောဆိုခဲ့၏။ ထိုအခါသူမ(အွမ်မဒဟ်ဒါးဟ်)က "အလွန်အမြတ်ထွက်သော ရောင်းဝယ်မှုပင် ဖြစ်ပါ၏"ဟု (သို့မဟုတ်)ထိုနှင့်ဆင်တူသော စကားကို ပြန်ပြောခဲ့၏။

အဗူ ဒဟ်ဒဟ်(رضي الله عنه)အပေါ် ကြင်နာခဲ့သော မြတ်ကိုယ်တော်(ﷺ)

၁။ ကိုယ်တော်မြတ်(ﷺ)သည် အဗူဒဟ်ဒါးဟ်(رضي الله عنه)သခင်၏ မှန်ကန်သောရည်စူးချက်၊ ဤကောင်းမှုကို လျင်မြန်စွာ အကောင်အထည်ဖော်ခြင်းတို့အား မြင်မြင်ချင်း သခင်၏ စိတ်နှလုံးကို ထာဝရကျန်ရှိမည့် သစ္စာစကားနှင့်ဖြေသိမ့်ပေးလိုက်သည်။ ထိုသစ္စာစကားသည် သခင်အတွက် ဆဝါးဗ်ကုသိုလ်ကို အတည်ဖြစ်စေပြီး၊ သခင်စွန့်လွှတ်လိုက်သော ကောင်းမှုကြီးသည် အရှင်မြတ်ထံတော်ပါးတွင် သဲထဲရေသွန်ဖြစ်မသွားကြောင်း စိတ်ချယုံကြည်စေခဲ့သည်။

၂။ ဥစ္စာဆိုသည်မှာ လူတို့အတွက် သုံးစွဲရခက်သည့် အရာ တစ်ခုဖြစ်သည်။ တစ်ခါတရံ လှူဒါန်းပြီးနောက် စိတ်ထဲတွင် နှမော့တသမှုဖြစ်တတ်သည်။ ထို့ကြောင့် "အဘူဒဟ်ဒါးဟ်(ﷺ) အတွက် ဂျန္နတ်၌ ဝေဆာသန်စွမ်း၍ ကောင်းမြတ်သော စွန့်ပလွှဲပင် အမြောက်အမြားရှိသွားပြီ"ဟူသော ကိုယ်တော်မြတ်(ﷺ)၏မိန့်ကြား ချက်သည် အဘူဒဟ်ဒါးဟ်သခင်၏ရင်ကို အေးမြစေပါသည်။ တမလွန် တွင် ဤထက်ကြီးကျယ်သော သတင်းကောင်းကိုလည်း ချီးမြှင့်လိုက် သေးသည်။

၃။ အသင့်စိတ်နှလုံးသည်လည်း အရှင်မြတ်အတွက် ရက်ရော လိုပါက အရှင်မြတ်သည် ဤထက်အဆပေါင်းများစွာ ချီးမြှင့်နိုင်တော် မူသော အရှင်ဖြစ်ကြောင်း ယုံကြည်လိုက်ပါ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အရှင်မြတ်သည် အောက်ပါအတိုင်း ကတိပေးထားသောကြောင့်ဖြစ် သည်။

﴿وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ﴾ [سبا ၃၉]

“အသင်တို့တစ်စုံတစ်ရာ စွန့်လှူသုံးစွဲလေတိုင်း အလ္လာဟ် အရှင်မြတ်သည် အသင်တို့အတွက် အစားချီးမြှင့် ပေးသနားတော်မူ သည်။ ထိုအရှင်မြတ်သည် အကောင်းဆုံး ချီးမြှင့်ပေးသနားနိုင်တော်မူ သော အရှင်မြတ်ဖြစ်လေသည်။”

၁၃။ အို-အုမရ် ... သူဟာ ဗဒရ်စစ်ပွဲမှာပါဝင်ခဲ့သူလေ ...။

မက္ကဟ်မအောင်နိုင်မီအလျင် ဟာသွိဗ်ဗင်န် အဗီဗလ်သအဟ် (ﷺ)သည် ကိုယ်တော်မြတ်(ﷺ)၏ စီမံကိန်းများ၊ လှုပ်ရှားမှုများနှင့် ပတ်သက်ပြီး မက္ကဟ်သူ၊ မက္ကဟ်သားတို့အား သတင်းပို့ခဲ့သည်။

ဤကိစ္စပေါ်သွားသောအခါ အုမရ်(ﷺ)သခင်သည် ဒေါသ အမျက်ထွက်ပြီး “အို-အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ရစူလ်တမန်တော်မြတ် ဒီမိုနာဖိက်၏လည်ကို ဖြတ်ခွင့်ပြုပါဟု လျှောက်ထားလိုက်သည်။ ကိုယ်တော်မြတ်(ﷺ)က “သူသည် ဗဒရ်စစ်ပွဲတွင် ပါဝင်ခဲ့သည်။ အသင် မသိလေသလော...မြင့်မြတ်တော်မူသော အရှင်မြတ်သည် ဗဒရ်စစ်ပွဲ တွင် ပါဝင်ခဲ့သူအပေါင်းတို့အား အထူးကြည့်ရှုတော်မူပြီး “အသင်တို့ ဘာပဲလုပ်လုပ် ... ငါအရှင်မြတ်ခွင့်လွှတ်ပြီးဖြစ်သည်”ဟု မိန့်ကြားထား ဟန်တူသည်။”

ဟာသွိဗ်(ﷺ) အပေါ် ကြင်နာခဲ့သော မြတ်ကိုယ်တော် (ﷺ)

၁။ ကိုယ်တော်မြတ် (ﷺ) သည် မှားယွင်းချွတ်ချော်မှုနှင့် အတ္ထုပ္ပတ္တိကို တူညီသည်ဟု ဆိုလိုခြင်းမဟုတ်၊ သို့သာမက အတိတ်၏ အီမာန်ခွန်အားကို ထောက်ထားခဲ့သည်။ ဟာသွိဗ်(ﷺ)သခင် ဗဒရ် စစ်မြေပြင်တွင် ပါဝင်ခဲ့သည်ကို မမေ့ခဲ့ပေ။ ထို့ကြောင့် ဤပါဝင်ခြင်း ကို အသနားခံပေးရာ စံနှုန်းအဖြစ်ပြုလုပ်လိုက်သည်။ ကိုယ်တော်မြတ်

(ﷺ)သည် အဝေးသို့ နှင်ထုတ်ခြင်းလမ်းကြောင်းကို မရွေးချယ်ဘဲ တရားမျှတသော လမ်းကြောင်းကိုသာ ရွေးချယ်ပြီး ဆုံးမခဲ့သည်။

၂။ ဟာသွိဗ်သခင်(رضي الله عنه)၏ အမှားသည် သခင့်အတိတ်ပုံရိပ် တစ်ခုကို မှေးမှိန်လုနီးပါးဖြစ်နေချိန် ကိုယ်တော်မြတ်(ﷺ)၏ စကား တစ်ခုက သခင့်တန်ဖိုးကို ပြန်လည် ထိန်းညှိပေးလိုက်သည်။ ဆွဟာဗာကြီးများအကြား သခင့်အဆင့်အတန်းကို ပြန်လည်တည် ဆောက်ပေးခဲ့သည်။

လူတို့အလယ် ခြောက်ပြစ်ကင်းသဲလဲစင်အဖြစ်ရပ်တည်နိုင်ပြီး သခင်သည် ထိုးနှက်ထိုက်သူမဟုတ်ကြောင်း၊ မေးငေါ့မျက်စောင်းထိုး ခံထိုက်သူမဟုတ် အရှင်မြတ်၏ ခွင့်လွှတ်ချမ်းသာပေးခြင်းခံထားရသူ ဖြစ်ကြောင်း လူတို့အနေဖြင့် သိရှိသွားကြသည်။

၃။ အသင့်မိတ်ဆွေတစ်ဦးတစ်ယောက်သည်လည်း တစ်နေ့ နေ့ ခြေချော်လက်ချော် ဖြစ်သွားခဲ့သည်ရှိသော် သူ၏သမိုင်းကို ဖျက်ဆီး မပစ်လိုက်ပါနှင့်၊ သို့သာမက သူ့အတိတ်၏ ကောင်းကွက်များ ကို ရှာဖွေပေးပါ။ ကျွန်ုပ်တို့တစ်ဦးတိုင်း၏ ဘဝစာမျက်နှာများတွင် “လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့ ထွန်းလင်းတောက်ပသည့်” အခန်းကဏ္ဍ တစ်ခုစီ မှုချရှိ နေပါသည်။ ထိုအခန်းကဏ္ဍကြောင့်ပင် ကျွန်ုပ်တို့ လွတ်ငြိမ်း ချမ်းသာခွင့်ရရှိရပေသည်။

၁၄။ အို-အနတ်စ်လေး၊ ကိုယ်တော်သွားခိုင်းတဲ့နေရာ
သွားပြီးပြီလား ...။

အနတ်စ်ဗင်နီမာလိက် (ﷺ) သခင်ပြောပြသည်။ “ကိုယ်တော်မြတ်(ﷺ)သည် လူတို့အနက် ကိုယ်ကျင့်တရား အကောင်းမွန်ဆုံး ဖြစ်တော်မူသည်။ အကြောင်းမှာ တစ်ရက် ကိုယ်တော်သည် ကျွန်ုပ်အား အလုပ်တစ်ခုပေါ်လာသောကြောင့် တစ်နေရာသို့ စေလွှတ်ခဲ့သည်။ “စိတ်ထဲတွင် ကိုယ်တော်စေလွှတ်ရာသို့ သွားလိုသော်လည်း ကလေးသဘာဝအရ ဂျစ်သည့်သဘောဖြင့် “ကျွန်တော် လုံးဝမသွားပါ”ဟု ပြောလိုက်သည်။ ထို့နောက် ကိုယ်တော်မြတ် (ﷺ) စေခိုင်းရာသို့ ကျွန်ုပ်ထွက်ခွာလာခဲ့လာစဉ် ဈေးအတွင်း ဆော့ကစားနေသော ကလေးအုပ်စုကို တွေ့ရှိရာ ၎င်းတို့နှင့်အတူ ကျွန်တော်လည်း ကစားနေလိုက်သည်။

ရုတ်တရက် ကိုယ်တော်မြတ် (ﷺ) သည် ကျွန်ုပ်၏နောက်မှ ကျွန်ုပ်နောက်ကျောကို ကိုင်လိုက်သည်။ ကျွန်တော် လှည့်ကြည့်လိုက်သောအခါ ကိုယ်တော်မြတ်(ﷺ)က ပြုံးပြပြီး “ဟေ့..အနတ်စ်လေး ငါသွားခိုင်းတဲ့ဆီ မင်းသွားခဲ့ပြီးပြီလား”ဟု မေးမြန်းရာ ကျွန်ုပ်ကလည်း “ဟုတ်ကဲ့...ကိုယ်တော်မြတ် (ﷺ) ကျွန်တော်မျိုး သွားနေပါပြီ”ဟု ပြန်လည်ဖြေကြားလိုက်သည်။

အနတ်စ်(ﷺ)အပေါ်ကြင်နာခဲ့သော မြတ်ကိုယ်တော် (ﷺ)

၁။ ကိုယ်တော်မြတ်(ﷺ)သည် အနတ်စ်သခင်ကို မငေါက်ငန်းခဲ့ပါ။ အသံကျယ်ကျယ်ဖြင့်လည်း မဆူခဲ့ပါ။ သို့သာမက သိမ်မွေ့နူးညံ့စွာ အပြုံးဖြင့်ဆက်ဆံခဲ့သည်။ အနတ်စ်(ﷺ)သခင် ဆော့ကစားနေသည်ကို တွေ့သော်လည်း ခက်ထန်ကြမ်းကြုတ်စွာ မဆက်ဆံခဲ့ပါ။ သို့သာမက ချစ်စနိုးဖြင့် “အို..ချစ်သားလေး”ဟု ခေါ်ဆိုကာ နှလုံးသားကို ဖြေသိမ့်ပေးခဲ့သည်။ ကိုယ်တော်မြတ်(ﷺ)၏ ဆုံးမပွဲပြင်မှုသည် ငေါက်ငန်းခြင်းထက် ပိုမိုကောင်းမွန်သည့် နှလုံးသားသို့ ချဉ်းကပ်နည်းဖြစ်ခဲ့သည်။

၂။ အနတ်စ်(ﷺ)သခင်သည် လူမမယ် ကလေးအရွယ်ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း အသက်အရွယ်ကြီးပြင်းလာချိန်အထိ မေ့မရနိုင်သည့် ကိုယ်တောင့်ပဲ့ပြင်ဆုံးမခြင်းပုံရိပ်ကို နှလုံးသွင်းထားနိုင်ခဲ့သည်။ အထူးသဖြင့် သခင်ကျောကုန်းကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်ချိန် ကိုယ်တော်မြတ်(ﷺ)ပြုံးပြနေသည့် အခိုက်အတန့်သည် အနတ်စ်သခင်အတွက် မေ့မရနိုင်သည့် အကြင်နာပုံရိပ်တစ်ခုဖြစ်ခဲ့ပြီး နောင်လာနောက်သားများအတွက် ကလေးငယ်များကို နူးညံ့သိမ်မွေ့စွာ ဆက်ဆံခြင်းဆိုင်ရာ သင်ခန်းစာ တစ်ခုဖြစ်ခဲ့သည်။

၃။ အသင့်အနေဖြင့် ကလေးသူငယ်များကို ဆူငေါက်ခြင်းဖြင့် မဟုတ်ဘဲ အချစ်ဖြင့် သင်ကြားပေးပါ။ ကြင်နာမှုနှောသော ပွဲပြင်ဆုံးမ

မှုတို့သည် ရလဒ်ကောင်းပေးတတ်သည်။ တည်ငြိမ်သော စကားသံများသည် အနာဂတ်တွင် ကောင်းခြင်းများ တည်ဆောက်ပေးသည်။ အော်ဟစ်ဆူငေါက်ခြင်းတို့သည် ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုများ မပေးစွမ်းနိုင်ရုံသာမက နှလုံးသားကိုပါ ကြေကွဲစေသည်။

၁၅။ ဒီလို နမားဇံထဲမှာ လူ့စကားတွေ ပြောလို့မရဘူးကွဲ့...။

မုအာဝိယာဗင်န် ဟာကင်မ် အစ်စ်ဆူလမီ (رحمۃ اللہ علیہ)ပြောကြားသည်မှာ-“တစ်ခါသော် ကျွန်တော်သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ရစုလ် တမန်တော်မြတ်နှင့်အတူ နမားဇံဝတ်ပြုနေစဉ် လူစုထဲမှ လူတစ်ဦး နှာချေလိုက်သည်။ ကျွန်တော်က ‘لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ’ (အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် သင့်အား ကရုဏာပြုတော်မူပါစေ)ဟု ပြန်ပြောမိသည်။ ထိုအခါ လူ အားလုံးက ကျွန်တော့်ဘက်သို့ မျက်စိအနိုင်နိုင် ငေးကြည့်လာကြ သည်။ ကျွန်တော်က “ဟယ်-အမျိုးသားတို့၊ ဘာဖြစ်သနည်း၊ ကျွန်တော့်ကို ဘာကြောင့် ဒီလိုငေးကြည့်နေကြသနည်း”ဟု မေးမိပြန် သည်။ ထိုအခါ သူတို့သည် မိမိတို့၏ ပေါင်များပေါ်သို့ လက်ဝါးများဖြင့် ရိုက်၍ အချက်ပေးကြသည်။ သူတို့၏ ဆိုလိုရင်းကို ကျွန်တော် နားလည်သွားပြီး (စကားမပြောတော့ဘဲ) ဆိတ်ဆိတ်နေလိုက်သည်။ တမန်တော်မြတ်(ﷺ)ကနမားဇံ အပြီးတွင်-ကျွန်တော့် မိဘနှစ်ပါးကိုပါ ကိုယ်တော့်အတွက် စွန့်လှူစတေးပါရစေ။- ကျွန်တော်သည် ဤအ လျင်၊ ဤနောက် မည်သည့်အခါကမျှ ကိုယ်တော့်ထက်ပိုပြီး အသင် အပြကောင်းသည့်ဆရာမျိုးကို မတွေ့ခဲ့ဖူးပါ။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ကစမ်၊ တမန်တော်မြတ်(ﷺ)သည် ကျွန်တော့်အား ဒေါသထွက်ခြင်း၊ ရိုက်နှက်ခြင်း သို့မဟုတ် မကောင်းပြောဆိုခြင်းများ မပြုခဲ့ပေ။ ထို့ နောက် ဤသို့ မိန့်ကြားတော်မူသည်- “ဧကန်မုချ၊ ဤနမားဇံဝတ်ပြုမှု

တွင် လူသားတို့ပြောဆိုနေကျစကားများ ပြောဆိုခြင်းသည် မသင့်လျော်ပေ။ ယင်းနမားဇံဝတ်ပြုမှုသည် (အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏) စင်ကြယ်မြင့်မြတ်ကြောင်း ဖွင့်ဟခြင်း (သတ်စ်ဗီးဟ်)၊ (အရှင်မြတ်) အကြီးဆုံးဖြစ်ကြောင်း ချီးမွမ်းခြင်း(သက္ကဗီဇ်)နှင့် ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်မြတ် ရွတ်ဖတ်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။”

အမှားကျူးလွန်သူအား ပြုံးပြပြီး ဆုံးမခဲ့သည့် မြတ်ကိုယ်တော်(ﷺ)

၁။ အမှားဖြစ်ခဲ့သည်။ ဗလီဝတ်ကျောင်းတော်တွင်၊ သို့သော်လည်း ကိုယ်တော်မြတ်(ﷺ)သည် အမှားကျူးလွန်သူကို မငေါက်ငန်းခဲ့ပေ။ သို့သာမက နမားဇံပြီးမြောက်သွားသောအခါ သူ့အား ဖခင်တစ်ဦး၏အကြင်နာဖက်သည့် နည်းလမ်းဖြင့် တည်ငြိမ်အေးဆေးစွာ အမှားပြင်ပေးခဲ့သည်။

ဤသို့ ဆောင်ရွက်ရခြင်းမှာ သင်ပေးသင်ယူပြုရာ၌ ငေါက်ငန်းခြင်းထက် အကြင်နာဖက်သည့် အပြုံးမျက်နှာဖြင့် ဆောက်ရွက်ခြင်းမှာ ပိုမို ထိရောက်ကြောင်း ပြသရန်ဖြစ်သည်။

၂။ မြတ်နမီ (ﷺ) ၏ ဤရပ်တည်ချက်သည် ကမ္ဘာတည်သရွေ့ မို့အာဝေ့ယဟ်သခင်၏ နှလုံးသားရင်ပြင်တွင် ကမ္ပည်းထိုးလိုက်ဘိအလား စွဲရစ်ထင်ကျန်သွားခဲ့သည်။ ဘဝတလျှောက်လုံး မေ့မရနိုင်သည့်အဆုံး “ကိုယ်တော့်ထက် သာပိုအသင်အပြ ကောင်းသူ မတွေ့ဖူး

ပါ”ဟု ပြောကြားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဆွဟာဗာသာဝကကြီးတို့သည် ဤနည်းလမ်းဖြင့်သာ စိုးရိမ်ကြီးစရာလည်းမလို အရိုအသေလည်း မပျက်သည့် ပုံစံပေါ်တွင် ကြီးပြင်းလာကြသည်။

၃။ အသင်သည်လည်း မသိနားမလည်ပြီး အမှားကျူးလွန်သူ နှင့်ကြုံကြိုက်ရသောအခါ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ဖြေရှင်းပါ။ အသံကျယ်ကျယ်ဖြင့်လည်း မပြောမိပါစေနဲ့။ စိတ်နှလုံးတို့သည် သူတို့အား ကောင်းမွန်စွာ ဆက်ဆံသူတို့အား နှစ်သက်တွယ်တာကြပြီး၊ သူတို့အား သိက္ခာချသူတို့အတွက် လမ်းဖွင့်မပေးပါ။ လူတို့အား နူးညံ့သိမ်မွေ့စွာ ဆက်ဆံခြင်းသည် သူတို့နှလုံးသားဆီသို့ ချဉ်းကပ်ရာ တံခါးပေါက်တစ်ခုဖြစ်သည်။ ဤသို့ဆောင်ရွက်ရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့ ကိုယ်တော်မြတ် (ﷺ)သည် အကောင်းဆုံး စံနမူဖြစ်သည်။

အလင်းတရား (၄)

ဒေါက်တာ ခါလိဒ် နမ်ရ် ပြောကြားသည်။ “နှလုံးသားကို ထိခိုက်စေခြင်းသည် လွန်စွာ နာကျင်စေပါသည်။ တစ်ခါတရံ လူသား အား သေစေနိုင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် အသင်တို့သည်လည်း အနီးအပါး ရှိ သူတို့၏ နှလုံးသား မကြေကွဲစေရန် ဂရုစိုက်ပါ။

၁၆။ အသင်တို့သည် လူတို့အတွက်
လွယ်ကူမှုပန်တီးပေးသူများအဖြစ် ဧည့်သည်ခံခဲ့ရသည်။

တစ်ခါက ကျေးလက်ဒေသမှ ဆွဟာဗာ တစ်ဦးသည် မတ်စ်ဂျစ်နပ်စ် အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာခဲ့သည်။ ထိုအချိန်တွင် တမန်တော်မြတ်(ﷺ)သည် ထိုင်နေတော်မူသည်။ ထိုလူသည် နမားနံ ဝတ်ပြုပြီးနောက် ဤသို့ ဆုတောင်းခဲ့သည်- "အို-အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၊ ကျွန်ုပ်အား လည်းကောင်း၊ မုဟမ္မဒ်အားလည်းကောင်း ကရုဏာပြုတော်မူပါ။ ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးအပြင် အခြားမည်သူ့ကိုမျှ ကရုဏာမပြုပါနှင့်။"

ထိုစကားကို ကြားတော်မူသောအခါ တမန်တော်မြတ်(ﷺ) သည် သူ့ဘက်သို့ လှည့်၍ မိန့်ကြားတော်မူသည်- "ဧကန်မှချ သင်သည် အလွန်ကျယ်ဝန်းသော (အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏) ကရုဏာတော်ကို ကျဉ်းမြောင်းစွာ ချုပ်တည်းလိုက်ပြီ။"

မကြာမီ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ဗလီဝတ်ကျောင်းတော်အတွင်း ကျင်ငယ်စွန့်လိုက်သည်။ လူများသည် သူ့ဆီသို့ ဆူပူငေါက်ငန်းရန် အလျင်အမြန် လာကြသည်။ ထိုအခါ တမန်တော်မြတ်(ﷺ)က "သူ့သေးကွက်အပေါ် ရေတစ်ပုံး သွန်းလောင်းလိုက်ကြလော့ (သို့မဟုတ်) ရေပုံးကြီးတစ်ပုံး သွန်းလောင်းလိုက်ကြလော့"ဟု မိန့်တော်

မူပြီး ဤသို့ ဆက်လက်၍ မိန့်ကြားတော်မူသည်- " အသင်တို့သည် လူတို့အတွက် လွယ်ကူမှု ဖန်တီးပေးသူများအဖြစ် စေလွှတ်ခံခဲ့ရသည်။ သင်တို့သည် ခက်ခဲစေ သူများအဖြစ် စေလွှတ်ခြင်း မခံကြရပေ။"

ဗလီအတွင်းအပြစ်ကျူးလွန်သည့် ဆွဟာဗီအပေါ် ကြင်နာခဲ့သော မြတ်ကိုယ်တော် (ﷻ)

၁။ တမန်တော်မြတ် (ﷺ)သည် ဤဆွဟာဗီနှင့် နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် သိမ်မွေ့နူးညံ့စွာ ဆက်ဆံခဲ့သည်။ ပထမအကြိမ်တွင် သူ၏ သဘောထား ကျဉ်းမြောင်းသော ဆုတောင်းချက်ကြောင့်၊ သူ၏စကားလုံးများကို သေးသိမ်စေသည့်ပုံစံမျိုးနှင့် မသတ်မှတ်ဘဲ သိမ်မွေ့နူးညံ့စွာဖြင့် အမှန်ပြင်ပေးခဲ့သည်။

ဒုတိယအကြိမ်သည် ဗလီထဲတွင် အမှားကျူးလွန်ချိန်ဖြစ်သည်။ တမန်တော်မြတ်(ﷺ)သည် ဗလီဝတ်ကျောင်းတော်ကို အရိုအသေမဲ့စွာ ပြုလုပ်ခြင်းကိုမူ ခွင့်မပြုပေ။ သို့သာမက အမှားကို ရိုသေသမှုအပြည့်ဖြင့် ပြင်ဆင်ပေးလိုက်သည်။

၂။ မသိနားမလည်သော ထိုဆွဟာဗီသည် မှားယွင်းချွတ်ချော်ခဲ့သော်လည်း ဂုဏ်သိက္ခာမပျက်ဘဲ ဗလီဝတ်ကျောင်းမှ ထွက်ခွာသွားခွင့်ရရှိခဲ့သည်။ အမှားကျူးလွန်ခြင်းသည် ဂုဏ်သိက္ခာချခံရရန် မဟုတ်

ကြောင်း၊ ဗလီဝတ်ကျောင်းတော်ဆိုသည်မှာလည်း သင်ပေးသင်ယူပြု
ရာနေရာဖြစ်ပြီး၊ ဆူပူငေါက်ငန်းရာဌာန မဟုတ်ကြောင်း ကိုယ်တော်
မြတ်(ﷺ)က သူ့အားသိစေချင်ပါသည်။

၃။ အသိပညာကင်းမဲ့သူများအပေါ် ကြမ်းတမ်းစွာ မဆက်ဆံပါ
နှင့်။ ကောင်းမြတ်သော အရာများဆီသို့ ရောက်ရှိလာသူ အသစ်များ
သည် ကရုဏာတော်ကို အလိုအပ်ဆုံး ဖြစ်ကြသည်။ အသင့်အကြင်နာ
သည် ၎င်းတို့အား ကောင်းမှုပိုမိုပြုလုပ်စေမည်ဖြစ်သည်။ အသင်၏
ကြမ်းတမ်းခြင်းသည် ၎င်းတို့အား ကောင်းမှုကောင်းရာ ဆောင်ရွက်
ခြင်းဖြင့် ဝေးစေမည်သာ။ "(အို-တမန်တော်) အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏
ကရုဏာ တော်ကြောင့် သင်သည် သူတို့အတွက် နူးညံ့သိမ်မွေ့ခဲ့၏..."

(စူရဟ် အားလေ့အင်မ်ရာန်၊ အာယသ်၁၅၉)

၁၇။ အကယ်၍ ငါ့ကိုယ်တော်သည် မိမိ၏အသိုင်းအဝိုင်းမှ
အချစ်ဆုံးသူတစ်ဦးကို သတ်မှတ်ရမည်ဆိုပါက အဘူဘကရ်
ကိုသာ မုချသတ်မှတ်မည်။

နဗီတမန်တော်မြတ်(ﷺ)သည် မိမိ၏ နောက်ဆုံးနေရက်များ
တွင် မင်္ဂလာရံပေါ်၌ ထိုင်တော်မူကာ မိန့်ကြားတော်မူခဲ့သည်- “ဧကန်
မုချ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် မိမိ၏ ကျေးကျွန်တစ်ဦးအား ဤ
လောက၏ ချမ်းသာစည်းစိမ်များ မည်မျှကိုမဆို ပေးသနားတော်မူရန်
ရွေးချယ်ခွင့်နှင့် မိမိအထံတော်၌ရှိသော (နောင်တမလွန်ဘဝ၏
ဆုလာဘ်)ကို ရွေးချယ်ခွင့်ပေးခြင်းဟူ၍ ရွေးချယ်စေတော်မူခဲ့၏။
ထိုအခါ ထိုကျေးကျွန်သည် မိမိအရှင်မြတ်ထံတော်၌ရှိသော (အကျိုး
ခံစားခွင့်) ကိုသာ ရွေးချယ်လိုက်လေ၏။”

(ဤသို့ မိန့်ကြားတော်မူသည်ကိုကြားလျှင်) အဘူဘကရ်
(رضي الله عنه) ကရုဏာသက်ကာ ငိုကြွေးလျက် “ကျွန်ုပ်တို့၏ မိဘနှစ်ပါးကို
ကိုယ်တော့်အတွက် စွန့်လှူပါ၏။”ဟု လျှောက်ထားလေတော့သည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် (အဘူဘကရ် (رضي الله عنه) ၏ ဤပြုမူချက်ကို)
အံ့သြခဲ့ကြ ရ၏။ လူအများက “ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို ကြည့်ကြလော့”။
တမန်တော် (ﷺ) သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်က ဤလောက၏
ချမ်းသာစည်းစိမ်များနှင့် မိမိအထံတော်၌ရှိသော (နောင်တမလွန်ဘဝ
၏ ဆုလာဘ်)အကြား ရွေးချယ်ခွင့်ပေးခြင်းခံရသော ကျေးကျွန်တစ်ဦး

အကြောင်း မိန့်ကြားနေသည်ကို သူက ‘ကျွန်ုပ်တို့၏ ဖခင်များနှင့် မိခင်များကို ကိုယ်တော့်အတွက် စွန့်လှူပါ၏’ဟု ပြောနေသည်” ဟု ဆိုကြ၏။

(နောက်ပိုင်းတွင် သိရှိရသည်မှာ) ထိုရွေးချယ်ခွင့်ပေးခြင်း ခံရသော ကျေးကျွန်သည် တမန်တော်မြတ်(ﷺ)ကိုယ်တော်တိုင်ပင် ဖြစ်တော်မူ၏။ ထို့ပြင် အဘူဘကရ်(رضي الله عنه)သည် ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးထက် ထိုအကြောင်းကို (ကောင်းစွာ) သိရှိနားလည်သူ ဖြစ်နေ၏။

ထို့နောက် ရုစူလုလ်လာဟ်(رضي الله عنه)က ဆက်လက်မိန့်ကြားတော်မူခဲ့သည်- “ဧကန်စင်စစ် လူသားတို့အနက် မိမိ၏ကိုယ်ပိုင်နှင့် ဥစ္စာဓနဖြင့် ကျွန်တော်မျိုးအား အများဆုံး အကျိုးပြုသူမှာ အဘူဘကရ်ပင် ဖြစ်၏။ အကယ်၍ ကျွန်တော်သည် မိမိ၏အသိုင်းအဝိုင်းမှ အချစ်ဆုံးသူ တစ်ဦးကို သတ်မှတ်ရမည်ဆိုပါက အဘူဘကရ်ကိုသာ မုချ သတ်မှတ်အပ်ပါသည်။ သို့ရာတွင် (ငါ့ကိုယ်တော်နှင့် သူ၏ ဆက်ဆံရေးသည်) အစ္စလာမ်သာသနာ၏ မိတ်ဆွေဖြစ်ခြင်းသာလျှင် ဖြစ်၏။ (ထူးခြားသောပုဂ္ဂိုလ်ရေးဆိုင်ရာ ခင်မင်ရင်းနှီးမှုမျိုး မဟုတ်)။”

(တမန်တော်မြတ်(ﷺ)က ဤသို့လည်း မိန့်တော်မူခဲ့သည်)- “မတ်စ်ဂျိဒ်နဗဝီ (ဗလီဝတ်ကျောင်းတော်) အတွင်း၌ အဘူဘကရ်၏ တံခါးပေါက်မှအပ အခြားသော တံခါးပေါက်များ ပိတ်သိမ်းခြင်းကို ခံကြရမည်။”

အဘူဘက်ရ်(ﷺ)အပေါ် ကြင်နာခဲ့သော မြတ်ကိုယ်တော် (ﷺ)

၁။ နောက်ဆုံးနှုတ်ဆက်စကားပြောရသည့် ကာလများသည် အလွန်ပင် လေးလံပင်ပန်းဖွယ်ကောင်းလှပေသည်။ အထူးသဖြင့် ဘဝလမ်းခရီးကို မေတ္တာတရားနှင့် သစ္စာတရားတို့ကို နှစ်ကိုယ်တူ ဆွဲကိုင်ကာ လျှောက်လှမ်းခဲ့သူများအတွက် ပို၍ပင်ခက်ခဲလှပါသည်။ ကိုယ်တော်မြတ်(ﷺ)သည် အဘူဘက်ရ်(ﷺ)သခင်၏ အဆင့်အတန်းကို သိရှိတော်မူသည်။ ထို့ကြောင့် ဤမည်သော ထာဝရကျန် ရှိနေမည့် စကားလုံးများဖြင့် သခင်၏ စိတ်နှလုံးသားကို ဖြေသိမ့်ပေးခဲ့သည်။ သခင်သည် ကိုယ်တော်မြတ်(ﷺ)ထံပါးတွင် သီးသန့်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ပြီး သီးသန့်ထူးခြားချက်များကို ပိုင်ဆိုင်ထားသူဖြစ်ကြောင်း အတည်ပြုပေးခဲ့သည်။

၂။ ဤစကားလုံးများသည် စကားလုံးသက်သက် မဟုတ်၊ ဘဝတစ်လျှောက်လုံးအတွက် သက်သေဖြစ်သည်။ ထို့အတူ လူအများ ရှေ့မောက် ချီးမွမ်းခြင်းလည်း ဖြစ်သည်။ အဘူဘက်ရ်(ﷺ)သခင်ကြီးသည် တဒင်္ဂီထွတ်မြတ်မှုကို ပိုင်ဆိုင်ထားသူမဟုတ်ဘဲ ထာဝရ ထွတ်မြတ်သူဖြစ်ကြောင်း၊ အစ္စလာမ်အတွက် ကနဦး ပေးဆပ်ခဲ့သူဖြစ်ကြောင်း နောင်လာနောက်သားများကိုလည်း အသိပေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဤစကားလုံးအားလုံးကို ကိုယ်တော်မြတ်(ﷺ)သည် အမွှာသန်နှင့်

နောက်ဆုံးခွဲခွာချိန် မိန့်ကြားခဲ့ခြင်းသည်လည်း အလွန်ပင် ထူးခြားလှသည်။

၃။ အသင်သည်လည်း မိမိနှင့်အတူ အတိတ်ကတည်းက ရပ်တည်ပေးခဲ့သူကို အမြဲစာနာထောက်ထားပါ။ အသင့်အောင်မြင်မှု ခရီးလမ်းဆီ တက်လှမ်းနေချိန် အဖော်ပြုပေးခဲ့သူတို့အပေါ် သစ္စာရှိပါ။ လူတို့တွင် နှစ်ပေါင်းများစွာ၏ ပင်ပန်းခြင်းများကို မေ့လျော့စေမည့် ဂုဏ်ပြုစကားကို လိုအပ်နေသူပေါင်းများစွာ ရှိနေပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ကိုယ်တော်မြတ်(ﷺ)က ကောင်းကျိုးကောင်းရာ သယ်ပိုးခြင်းကို ကမ္ဘာတစ်သက် မေ့မရနိုင်သည့် ပုံစံဖြင့် မည်သို့ မည်ပုံ တုန့်ပြန်ရမည် ဆိုသည်ကို သင်ပေးခဲ့သည် မဟုတ်ပါလော့..။

၁၈။ အို-အဗူအိုမိုင်းရ်၊ အသင့်ငှက်ငယ်လေး
ဘယ်ရောက်သွားတာလဲ။

အနတ်စ်(ﷺ)သခင်ပြောပြသည်။ ကိုယ်တော်မြတ်(ﷺ)သည် လူတို့အနက် ကိုယ်ကျင့်တရား အလှပဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တွင် အဗူအိုမိုင်းရ်အမည်ရှိ ညီငယ်လေး တစ်ဦးရှိသည်။ သူသည် နို့စို့အရွယ်ဖြစ်မည်။ ကိုယ်တော်မြတ်(ﷺ)သည် အဗူအိုမိုင်းရ် နှင့် တွေ့ဆုံလေတိုင်း “အို-အဗူအိုမိုင်းရ်၊ အသင့်ငှက်ငယ်လေး ဘယ်ရောက်သွားပြီလဲ။”ဟု မေးမြန်းလေ့ရှိသည်။ နို့ဂိုင်းရ်(ငှက်ကလေး) ဆိုသည်မှာ အဗူအိုမိုင်းရ် အမြဲဆော့ကစားလေ့ရှိသည့် ငှက်ငယ်လေး ဖြစ်သည်။

တစ်ခါတရံ ကိုယ်တော်မြတ်(ﷺ)သည် ကျွန်ုပ်တို့ အိမ်တွင် ရှိနေခိုက် နမားဇ်ချိန် ကျရောက်လာတတ်သည်။ ထိုအခါ ကိုယ်တော်မြတ်(ﷺ)သည် ကျွန်ုပ်တို့အား ဖျာခင်းပေးရန်၊ ထိုဖျာအပေါ် ရေဖျန်းပြီးနောက် တံမျက်စည်းလှဲပေးရန် မိန့်တော်မူသည်။ ထို့နောက် ကိုယ်တော်သည် ရှေ့တွင်ရပ်ပြီး ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး ကိုယ်တော်မြတ်(ﷺ)နောက်မှ လိုက်ရပ်ကြသည်။ ကိုယ်တော်(ﷺ)သည် ကျွန်ုပ်တို့အား ဦးဆောင်ဝတ်ပြုပေးတော်မူခဲ့သည်။

ကလေးသူငယ် အဗူအိုမိုင်းရ်အပေါ် ကြင်နာခဲ့သော မြတ်ကိုယ်တော် (✠)

၁။ အမြဲတွယ်တာကာ ပျော်ပါးဆော့ကစားခဲ့ရသည့် ငှက်ငယ်
သေသွားပြီး ကြေကွဲနေသည့် ရင်သွေးငယ် ... သူ့ခမျာ ဝမ်းနည်းပူဆွေး
နေသည်။ သူ၏ မျက်နှာပေါ်တွင်လည်း ဝမ်းနည်းပူဆွေးခြင်းများ
ထင်ဟပ်နေသည်။ ကိုယ်တော်မြတ် (✠) သည် ကလေးငယ်၏ ဤ
သောကများကိုလည်း မသိချင်ဟန် မဆောင်ခဲ့ပေ။ သို့သာမက သူ၏
ခံစားချက်များတွင် ပါဝင်ပေးခဲ့သည်။ သူ၏နှလုံးသားငယ်လေးကို
လည်း မေတ္တာနှောသည့် မေးခွန်းလေးများနှင့် ဖြေသိမ့်ပေးခဲ့သည်။
သူ၏ပူဆွေးဝမ်းနည်းမှုများ ပျောက်ကွယ်သွားစေမည့် ကျီစယ်မှုများပြု
ပေးခဲ့သည်။

၂။ ဤစကားလုံးသည် ကျီစယ်ရန် သတ်သတ်မဟုတ်ခဲ့ပါ။
ကလေးငယ်တို့၏ အဆင့်ထိ ဆင်းလာပြီး သူတို့နားလည်နိုင်မည့်
ပုံစံဖြင့် ဖြေသိမ့်ခြင်းတစ်မျိုးဖြစ်သည်။ သူ၏တန်ဖိုးကို သူနားလည်နိုင်
မည့်ပုံစံဖြင့် အသိပေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဤသို့ဖြင့် ဤကလေးငယ်
နှင့် သူ၏အကြောင်းအရာသည် ဗိုခါရီကျမ်းမြတ်တွင်ပင် ဆင့်ပြန်ခံခဲ့ရ
သည်။

၃။ အသင်သည်လည်း ကလေးသူငယ်တို့၏ ခံစားချက်များကို
ပေါ့သေးသေး မတွက်လေနှင့်။ သူတို့လေးတွေအား ဖြေသိမ့်ခြင်းသည်

ဥစ္စာမလိုအပ်ပါ။ အနည်းငယ် အာရုံစိုက်ပေးရုံသာဖြစ်သည်။ အကြင်
 နာ အချစ်စကား ဆိုရုံသာဖြစ်သည်။ မေတ္တာပြည့်မောက်နေသော
 အပြုံးတစ်ချက်သာ ဖြစ်သည်။ ဤနည်းအတိုင်း ကျွန်ုပ်တို့ ချစ်နမီ (ﷺ)
 သည် ကလေးသူငယ်များအား ဖြေသိမ့်ပေးခဲ့သည်။ ၎င်းတို့အား
 ကြင်နာပေးခဲ့သည်။

၁၉။ သူ့နှင့်ငါကိုယ်တော်သည် နှစ်ကိုယ့်တစ်စိတ်ဖြစ်သည်။

ဂျူလိုင်ဘီဘ် (ﷺ)သည် ဆင်းရဲသော၊ အရပ်ပုသော၊ ရုပ်ဆိုးသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ လူတို့သည် သူ့ဘက်သို့ လှည့် မကြည့်ကြသလို၊ သူသည်လူကောင်းများစာရင်းတွင်လည်း ထည့်သွင်း ခြင်းမခံရပေ။ သို့ရာတွင် နဗီတမန်တော် (ﷺ) သည် ပထမဆုံးတွေ့ဆုံ ချိန်မှစကာ သူ၏စိတ်နှလုံးကို နှစ်သိမ့်ပေးတော်မူခဲ့သည်။ တစ်နေ့တွင် တမန်တော်မြတ်(ﷺ) က “အို-ဂျူလိုင်ဘီဘ်၊ သင်သည် အိမ်ထောင် မပြုလိုသေးသလော”ဟု မေးတော်မူရာ သူက “အို- အလ္လာဟ်၏ရစူလ် တမန်တော်၊ ကျွန်ုပ်အား မည်သူက မိမိ၏သမီးကို ပေးစားပါမည် နည်း”ဟု ပြန်လည်လျှောက်ထားခဲ့သည်။ ထိုအခါ နဗီတမန်တော် (ﷺ) သည် သူ၏လက်ကို ကိုင်တော်မူပြီး အန်ဆွာရီတို့၏ အိမ်တစ်အိမ်သို့ ခေါ်ဆောင်သွားကာ ဆွဟာဗီတစ်ဦး၏ သမီးကို ဂျူလိုင်ဘီဘ်အတွက် နေကာဟ်ကမ်းလှမ်းပေးခဲ့သည်။ ထို့နောက် ကိုယ်တော်(ﷺ)သည် မိမိ၏ အမိန့်တော်ဖြင့် ထိုမိန်းကလေးနှင့် ဂျူလိုင်ဘီဘ်အား လက်ထပ် ပေးတော်မူခဲ့သည်။ ဤသို့ဖြင့် ဂုဏ်သိက္ခာမဲ့နေသူတစ်ဦး၏ စိတ်ကို ပထမဆုံးအကြိမ် အများရှေ့မှောက်တွင် နှစ်သိမ့်ပေးခြင်းဖြစ်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် ဂျူလိုင်ဘီဘ်သခင်သည် ဂျီဟာဒ်စစ်ပွဲတွင် ပါဝင် တိုက်ခိုက် ခဲ့ပြီး ရှဟီဒီဘွဲ့ကို ဆွတ်ခူးသွားခဲ့သည်။ စစ်ပွဲပြီးဆုံးသောအခါ နဗီ တမန်တော်(ﷺ)က “သင်တို့ထဲမှ တစ်ဦး တစ်ယောက် ပျောက်ဆုံး

နေသလား”ဟု မေးတော်မူရာ လူများက “ဟုတ်ပါသည်။ ဘယ်သူ ဘယ်ဝါ၊ ဘယ်သူဘယ်ဝါစသဖြင့် (အမည် အမျိုးမျိုး ပြောဆိုပြီး) သူတို့ ပျောက် ဆုံးနေပါသည်”ဟု ဖြေကြားခဲ့ကြသည်။ ထို့နောက် တမန်တော်မြတ်(ﷺ)က နောက်တစ်ကြိမ် “သင်တို့ ထဲမှ တစ်ဦးတစ်ယောက် ပျောက်ဆုံးနေသလား”ဟု မေးတော်မူရာ လူများက “မပျောက်ဆုံးတော့ပါ”ဟု ဖြေကြားခဲ့ကြသည်။ ထိုအခါ တမန်တော်မြတ်(ﷺ)က “သို့သော် ကျွန်ုပ်သည် ဂျုလိုင်ဘ် ပျောက်ဆုံး နေသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။ ထို့ကြောင့်သူ့ကို ရှာဖွေကြလော့”ဟု မိန့်တော်မူသည်။ ထို့နောက် သူ့ကို အလောင်းများထဲတွင် ရှာဖွေကြရာ သူသတ်ဖြတ်ခဲ့သော ရန်သူခုနစ်ဦး၏ အလောင်းများဘေးတွင် သူ့ရုပ်ကလပ်ကို တွေ့ရှိခဲ့ကြသည်။ ရန်သူများက သူ့ကို သတ်ဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

နဗီတမန်တော်မြတ်(ﷺ)သည် သူ့ထံသို့ ကြွရောက်လာပြီး သူ့ရုပ်ကလပ်ဘေးတွင် ရပ်တော်မူကာ “သူသည် ရန်သူခုနစ်ဦးကို သတ်ဖြတ်ခဲ့ပြီးမှ သူတို့က သူ့ကို သတ်ဖြတ်ခဲ့ကြသည်။ “ဤဂျုလိုင်ဘ်နှင့် ငါတို့သည် နှစ်ကိုယ့်တစ်စိတ်ဖြစ်ကြသည်။ ငါတို့နှစ်ဦးသည် နှစ်လွှာတစ်ခက် စွယ်တော်ရွက်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြသည်”ဟု မိန့်ကြားသည်။ ဆက်လက်၍ “တမန်တော်မြတ်(ﷺ)က သခင့်အား လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ထွေးပွေးလိုက်သည်။ သခင့်အတွက် ထွေးပွေးထားသော ကိုယ်တောင့် လက်တစ်စုံသာရှိသည်။ သခင့်အတွက် ကဗရ်ကျင်းတူးပေးပြီး ယင်းထဲ

တွင် မြှုပ်နှံလိုက်သည်။ (ရှဟိဒီဖြစ်သောကြောင့် ဂိုစိုလ်ရေချိုးသန့်စင်မှု ပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်း ကျမ်းဂန်များတွင် ဖော်ပြမထားပေ။)

ဂျူလိုင်ဘီဘ်အပေါ် သိက္ခာဝတ်ရုံလွှမ်းခြုံပေးခဲ့သော

မြတ်ကိုယ်တော်(ﷺ)

၁။ နဗီတမန်တော်မြတ်(ﷺ)၏ ဂျူလိုင်ဘီဘ်အား နှစ်သိမ့်မှုသည် လူတို့ အကြားမေ့လျော့ခံဘဝရောက်ရှိနေချိန်က စတင်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် သခင့်အား ပတ်ဝန်းကျင်တွင် အပယ်ခံဘဝမှကယ်တင်ခဲ့ပြီး ဂုဏ်သိက္ခာမြှင့်တင်ပေးကာ သခင့်အား ဂုဏ်ပြုသောအားဖြင့် ထိမ်းမြား မင်္ဂလာပင် ဆောင်နှင်းပေးလိုက်သေးသည်။ ဤသို့ဖြင့် သူ့အတွက်ရော လူများအတွက်ပါ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ထံတွင် သူ၏ တန်ဖိုးသည် အလွန်ကြီးမားကြောင်း သက်သေထူပေးတော်မူခဲ့သည်။

(၂) သခင်ကွယ်လွန်ချိန်တွင် လူအားလုံး သခင့်အား မေ့လျော့နေချိန်၌ နဗီတမန်တော်(ﷺ)က သူ့အား သတိရတော်မူခဲ့ပြီး ကိုယ်တိုင် ထွေးပွေ့တော်မူခဲ့သည့်အပြင် ထာဝရကျန်ရစ်မည့် သက်သေခံချက်ဖြင့် သခင့်ကို ချီးမွမ်းတော်မူခဲ့သည်။ ထို့နောက် “ဤဂျူလိုင်ဘီဘ်နှင့် ငါတို့သည် နှစ်ကိုယ့်တစ်စိတ်ဖြစ်ကြသည်၊ ငါတို့နှစ်ဦးသည် နှစ်လွှာတစ်ခက် စွယ်တော်ရွက်ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြသည်” ဟူသော တစ်

လောကလုံးနှင့် မလဲနိုင်သည့် ဂုဏ်ပြုစကားဖြင့် ချီးမွမ်း ဂုဏ်တင် ပေးခဲ့သည်။

(၃) မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကိုမျှ သူ၏ အသွင်အပြင် သို့မဟုတ် ဆင်းရဲမှုကြောင့် မထိမဲ့မြင်မပြုလေနှင့်။ လူသားတို့၏ နှလုံးသားများတွင် ကရုဏာတော်ရှင်များသာ သိနိုင်သော ဘဏ္ဍာတော်များ ပေါင်းစည်းတည်ရှိနေသည်။ မေ့လျော့ခံနေရသော စိတ်နှလုံးများကို နှစ်သိမ့်ခြင်းသည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ် နှစ်သက်တော်မူသော အမှုတစ်ခုဖြစ်ပြီး၊ ကျွန်ုပ်တို့နဗီတမန်တော်(ﷺ)သည်လည်း ယင်းလမ်းစဉ်အတိုင်း လျှောက်လှမ်းတော်မူခဲ့သည်။

၂၀။ အို-ဂျာဗိရ်၊ သင့်ကို စိတ်ဓါတ်ကျနေသူအဖြစ်
 ငါမြင်ရသည်မှာအဘယ်ကြောင့်နည်း။

တစ်နေ့တွင် နဗီတမန်တော်(ﷺ)သည် ဂျာဗိရ်ဗင်န် အဗ်ဒိလ္လာဟ်(رضي الله عنه)နှင့် တွေ့ဆုံခဲ့ရာ၊ သူ့ကို ဝမ်းနည်းပက်လက် ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့မြင်တော်မူသောအခါ ကရုဏာသက်သောလေ့သံဖြင့် သူ့အား ဤသို့ မေးမြန်းတော်မူခဲ့သည်- “အို-ဂျာဗိရ် သင့်ကို စိတ်ဓါတ်ကျနေသူအဖြစ် ငါမြင်ရသည်မှာ အဘယ်ကြောင့်နည်း။” ထိုအခါ ဂျာဗိရ်(رضي الله عنه)က “အို-အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ရစူလ်တမန်တော်၊ ကျွန်ုပ်၏ ဖခင်သည် အုဟုဒ်စစ်ပွဲတွင် ရှဟီးဒ်ဖြစ်ခဲ့ရပြီး (ကျွန်ုပ်အတွက်) မိသားစုနှင့် ကြွေးမြီများ ချန်ရစ်ခဲ့ပါသည်”ဟု လျှောက်ထားခဲ့သည်။ တမန်တော်မြတ်(ﷺ)က “သင့်ဖခင်အား အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်က မည်သို့ ဆက်ဆံတော်မူခဲ့သည်ကို ကျွန်ုပ် သင့်အား သတင်းကောင်း ပေးရမည်လား”ဟု မေးတော်မူရာ ဂျာဗိရ်(رضي الله عنه)က “ဟုတ်ကဲ့ပါ ... ရစူလ္လ္လာဟ်”ဟု ဖြေကြားလိုက်သည်။

တမန်တော်မြတ်(ﷺ)က ဆက်လက်၍ မိန့်တော်မူသည်မှာ- “အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်နှင့်မျှ တိုက်ရိုက် စကားပြောတော်မမူပေ။ သို့ရာတွင် အရှင်မြတ်သည် သင့်ဖခင်အား ရှင်သန်စေတော်မူပြီး တိုက်ရိုက်စကားပြောတော်မူခဲ့သည်။ အရှင်မြတ်က ‘အို-ငါ့ကျွန်၊ ငါ့ထံမှ မည်သည့်အရာကိုမဆို တောင်းဆို

လော့၊ ငါသင့်အား ပေးသနားမည်’ဟု မိန့်တော်မူခဲ့သည်။ ထိုအခါ သင့်ဖခင်က ‘အို-ကျေးဇူးတော်ရှင်၊ အရှင်သည် ကျွန်ုပ်အား ပြန်လည် ရှင်သန်စေတော်မူပါ။ အရှင်အတွက် ဒုတိယအကြိမ် အသက် စွန့်လွှတ် တိုက်ခိုက်နိုင်ရန် ဖြစ်ပါသည်’ဟု တောင်းဆိုလျှောက်ထားခဲ့သည်။ ထိုအခါ မြင့်မြတ်သော အရှင်မြတ်က ‘အသင်တို့သည် ဤကဲ့သို့ အခြေအနေသို့ နောက်တစ်ကြိမ် ပြန်လည်မရောက်စေရန် ငါအရှင် မြတ် ဆုံးဖြတ်ထားပြီးဖြစ်သည်’ဟု မိန့်တော်မူခဲ့သည်။”

﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا، بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ

رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ﴾ [آل عمران ၁၆၉] .

ထို့အတူ အထက်ပါ အာယသ်တော်လည်း ကျရောက်လာခဲ့ သည်။ ‘အလ္လာဟ် အရှင်မြတ်၏လမ်းတော်၌ အသတ်ခံကြရသူတို့အား ‘သေသူများ’ဟု အသင်တို့လုံးဝမထင်လေနှင့် ...’

[စူရဟ် အာလေ့အင်မ်ရာန် - အာယသ်တော် အမှတ် ၁၆၉]”

ဂျာဗီရ်(ﷺ)အပေါ် ကြင်နာခဲ့သော မြတ်ကိုယ်တော်

(၁) နဗီတမန်တော် (ﷺ) သည် ဂျာဗီရ် (ﷺ) သခင်အား ဝမ်းနည်း ပူဆွေးမှုအတွင်း၌ ပျော်ဝင်မသွားစေခဲ့ပေ။ ထို့ထက်ပို၍ သူ့အနားသို့ ချဉ်းကပ်ကာ နူးညံ့သိမ်မွေ့စွာဖြင့် “သင့်ကို စိတ်ဓာတ်

ကျနေသူအဖြစ် ငါမြင်ရသည်မှာ အဘယ်ကြောင့်နည်း”ဟု မေးမြန်းတော်မူခဲ့သည်။ ဤစကားလုံးများသည် နှစ်သိမ့်မှု၏ အစဖြစ်ခဲ့ပြီး၊ စိတ်သက်သာရာရမှုဆီသို့ ခေါ်ဆောင်သွားသော လှေကားထစ် တစ်ခု ဖြစ်ခဲ့သည်။

(၂) နဗီတမန်တော် (ﷺ) သည် သူ၏နာကျင်မှုကို မငြင်းပယ်ခဲ့ပေ။ ထို့ထက်ပို၍ သူဆုံးရှုံးခဲ့ရသည်မှာ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ထံတွင် အကျိုးမဲ့သွားခြင်းမဟုတ်ဘဲ၊ အနိုင်ရခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း ယုံကြည်စိတ်ချမှုအပြည့်ပေးလိုက်သည်။ “သင့်ဖခင်သည် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်နှင့် တိုက်ရိုက်စကားပြောခွင့် ရခဲ့သည် ... ဤထက်ပို၍ မည်သည့် နှစ်သိမ့်မှုမျိုး ရှိနိုင်သေးသနည်း။”

(၃) အကယ်၍ သင်သည် စိုးရိမ်ပူပန်နေသူတစ်ဦးကို တွေ့မြင်လျှင်၊ သင့်နဗီတမန်တော်(ﷺ)ကဲ့သို့ဖြစ်လိုက်ပါ။ သူ့ဘက်မှ မျက်နှာလွှဲမထားဘဲ၊ “သင့်ကို စိတ်ဓာတ်ကျနေသူအဖြစ် ငါမြင်ရသည်မှာ အဘယ်ကြောင့်နည်း”ဟု မေးမြန်းလိုက်ပါ။ သို့မှသာ ယင်းစကားသည် သူ၏ စိုးရိမ်ပူပန်မှုကို ဖြေရှင်းပေးရန် သော့ချက်တစ်ခု သို့မဟုတ် သူ၏ စိတ်နှလုံးကို နှစ်သိမ့်ပေးရန် အကြောင်းတစ်ခု ဖြစ်လာနိုင်သည်။

အလင်းတရား (၅)

စိတ်နှလုံးများကို ကြင်နာသူ မဖြစ်နိုင်လျှင် နာကျင်အောင်
ပြုသူလည်း မဖြစ်လေနှင့်။

၂၁။ ထပါ ... အဗူသိုရားဗ် (မြေကြီးဖခင်)

ဆဟ်လ်ဗင်န် ဆအ်ဒ် (ﷺ) ၏ ဆင့်ပြန်ချက်အရ: "အလီ (ﷺ) အတွက် အဗူသိုရားဗ် (မြေကြီးဖခင်ဟူသော ဂုဏ်ထူးဆောင်အမည်) ထက်ပိုပြီး နှစ်သက်ဖွယ်အမည်ဟူ၍ မရှိခဲ့ပေ။ ထိုအမည်ဖြင့် ခေါ်ဆိုခံရသည့်အခါတိုင်း သူသည် ပြုံးပျော်မဆုံး ဖြစ်ရသည်။ "သခင်က ဆက်ပြောသည်မှာ "တမန်တော်မြတ်(ﷺ)သည် သမီးတော် ဖွာသွေ့မဟ် (ﷺ) ၏ အိမ်သို့ ကြွရောက်တော်မူလာပြီး အိမ်တွင်း၌ အလီ(ﷺ)ကို မတွေ့သဖြင့် “သမီးရဲ့ဝမ်းကွဲနောင်တော် ဘယ်မှာလဲ”ဟု မေးတော်မူ၏။ ထိုအခါ ဖွာသွေ့မဟ်သခင်မက ‘ကျွန်မနှင့် သူ့ကြားတွင် တစ်စုံတစ်ရာ အချေအတင်ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ သူသည် ကျွန်မအပေါ် ဒေါသထွက်ကာ အိမ်မှထွက်သွားခဲ့ပြီး ကျွန်မထံတွင် နားမနေတော့ပါ’ ဟု လျှောက်ထားလေ၏။

ထို့နောက် တမန်တော်မြတ် (ﷺ) က တစ်ဦးတစ်ယောက်အား ‘အလီဘယ်မှာလဲ သွားကြည့်လော့၊’ဟု မိန့်တော်မူ၏။ သွားရောက်ကြည့်ရှုသူက ‘အို-ရစူလ်တမန်တော်၊ သူသည် ဗလီဝတ်ကျောင်းတော်အတွင်း၌ အိပ်ပျော်နေပါသည်’ ဟု လျှောက်ထားလေရာ တမန်တော်မြတ်(ﷺ)သည် သူ့ထံသို့ ကြွမြန်းသွားခဲ့သည်။ ဗလီဝတ်ကျောင်းတော်အတွင်း ကိုယ်တော်မြတ် (ﷺ) ရောက်ရှိသောအခါ အလီသခင်သည် လဲလျောင်းနေသည်။ သူ၏ ခြံ့ထည်သည် ချွတ်ကျနေကာ မြေမှုန့်များ

သူ့အပေါ် ကပ်နေသည်ကို တွေ့ရှိတော်မူ၏။ တမန်တော်မြတ် (ﷺ) သည် မိမိ၏လက်တော်ဖြင့် ထိုမြေမှုန့်များကို သုတ်သပ်ပေးတော်မူလျက် “ထပါ၊ အဗူသိုရားဗ် (မြေကြီးဖခင်)”ဟု နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် မိန့်တော်မူလေ၏။

အလီ(عليه السلام)အပေါ် ကြင်နာခဲ့သော မြတ်ကိုယ်တော်

၁။ အို-တမန်တော်မြတ်(ﷺ)၊ ကိုယ်တောင့်စိတ်နှလုံးသားမည်မျှ ကြီးမြတ်ပါသလဲ! ကိုယ်တော်(ﷺ)သည် အလီ(عليه السلام)အား အိမ်မှ ထွက်ခွာသွားခြင်းအတွက် တစ်စုံတစ်ရာ အပြစ်တင်ဝေဖန်ခြင်း မပြုခဲ့သလို၊ အချေအတင်ဖြစ်ပွားခဲ့သော အသေးစိတ် ကိစ္စရပ်များကိုလည်း မေးမြန်းတော်မမူခဲ့ပေ။ ထို့ထက်ပို၍ ကိုယ်တော်တိုင် သခင့်ထံသို့ သွားရောက်တော်မူပြီး၊ သခင့်အနားတွင် ထိုင်တော်မူကာ လက်တော်ဖြင့် သခင့်ခန္ဓာကိုယ်မှ မြေမှုန့်များကို သုတ်သပ်ပေးတော်မူခဲ့၏။ ပြီးနောက် သိမ်မွေ့နူးညံ့သော ကျီစယ်သည့်သဘောပါသည့် စကားလုံးများဖြင့် သခင်၏ စိတ်နှလုံးကို ဖြေသိမ့်ပေးလိုက်သည်။

၂။ ထိုစကားလုံးသည် ရိုးရိုးကျီစယ်သောစကားလုံး သက်သက်မဟုတ်ခဲ့ပေ။ ယင်းသည် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ တင်းမာမှုနှင့် အတွင်းစိတ် ပူပန်သောကရောက်နေသော အခိုက်အတန့်တွင် သက်သာစေသော ဆေးတစ်မျိုးပင် ဖြစ်ခဲ့၏။ ထို့ကြောင့်ပင် အလီ(عليه السلام) သည် တစ်ခွင်ကမ္ဘာကရုဏာပွားသော တမန်တော်မြတ်(ﷺ)ထံမှ ကြားရသော “အဗူ

သို့ရားမဲ့”ဟူသော အမည်ဖြင့် ခေါ်ဆိုခံရသည်ကို နှစ်သက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

၃။ အကယ်၍ သင်ချစ်ရသူတစ်ဦးသည် အချေအတင်ဖြစ်ပြီး နောက် စိတ်ဓာတ်ကျနေသည်ကို တွေ့မြင်ရပါက၊ “ဘယ်သူမှားသည်မှန်သည်”ကို ဦးစွာ မမေးပါနှင့်။ ထိုသို့မဟုတ်ဘဲ သူ့အနားသို့ ချဉ်းကပ်ပါ။ သူ၏စိတ်နှလုံးပေါ် တွယ်ကပ်နေသော ဒေါသဖုန်မှုန့်များကို သုတ်သပ်ပေးပါ။ ပြီးနောက် သူ့အား “ထပါ ... ငါသည် သင့်ဘက်မှ ရပ်တည်နေသည်”ဟု ပြောဆိုပါ။ ကျွန်ုပ်တို့၏ နဗီတမန်တော်မြတ် (ﷺ) သည် ဤသို့ပင် ပြုမူတော်မူခဲ့သည်...။ အပြစ်တင် ဝေဖန်မှုမပြုမီ ထိခိုက်နာ ကျင်စေသော နှလုံးသားဒဏ်ရာဒဏ်ချက်များကို အရင်ဆုံး ကုစားပေး တော်မူခဲ့သည်။

(၂၂) "အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည်အသင့် အပြစ်များကို ခွင့်လွှတ်တော်မူလိုက်ပြီ..."

အနတ်စ်(ﷻ)သခင်ဆင့်ပြန်ခဲ့သည်။"တစ်ခါက ကျွန်တော်သည် နဗီတမန်တော်(ﷺ)၏ အနားတွင် ရှိနေခဲ့သည်။ ထိုအခါ လူတစ်ဦးသည် တမန်တော်(ﷺ)ထံ ရောက်လာပြီး 'အို-တမန်တော်၊ ကျွန်တော်မျိုးသည် ပြစ်ဒဏ်ထိုက်သောအမှုကို ကျူးလွန်ခဲ့မိပါသည်။ ကျွန်တော်မျိုးအား ထိုပြစ်ဒဏ်နှင့်ပတ်သက်ပြီး စီရင်တော်မူပါ'ဟု တင်လျှောက်ခဲ့သည်။ တမန်တော်(ﷺ)သည် ထိုအကြောင်းနှင့်ပတ်သက်၍ သူ့အား(အသေးစိတ်) မေးမြန်းခြင်း မပြုခဲ့ပေ။ ထို့နောက် နမားဇ်ဝတ်ပြုချိန် ရောက်လာသဖြင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် နဗီတမန်တော်(ﷺ)နှင့်အတူ နမားဇ်ဝတ်ပြုခဲ့သည်။ နဗီတမန်တော်(ﷺ)သည် နမားဇ်ဝတ်ပြု၍ပြီး ဆုံးသွားသောအခါ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ထပ်မံလာရောက်၍ 'အို-တမန်တော်၊ ကျွန်တော်မျိုးသည် ပြစ်ဒဏ်ထိုက်သောအမှုကို ကျူးလွန်ခဲ့မိပါသည်။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ ကျမ်းတော်လာ ပြဋ္ဌာန်းချက်အရ ကျွန်တော်မျိုးအား စီရင်တော်မူပါ' ဟု လျှောက်ထားပြန်သည်။ ထိုအခါ တမန်တော်(ﷺ)က'သင် ကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူ နမားဇ် ဝတ်မပြုခဲ့သလေလော'ဟု မေးတော်မူရာ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်က 'ဟုတ်ကဲ့၊ ဝတ်ပြုခဲ့ပါ

သည်'ဟု ဖြေကြားခဲ့သည်။ တမန်တော်မြတ်(ﷺ)က 'သို့ဖြစ်လျှင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် အသင့်အတွက် သင်၏အပြစ်ကို (သို့မဟုတ်) သင်၏ပြစ်ဒဏ်ကို ခွင့်လွှတ်ချမ်းသာပေးတော်မူလိုက်ပြီ' ဟု မိန့်ကြားတော်မူခဲ့သည်။"

ပြစ်ဒဏ်ကျူးလွန်သည့် ဆွဟာဗီအပေါ် ကြင်နာခဲ့သည့် မြတ်ကိုယ်တော် (ﷺ)

၁။ နဗီတမန်တော်(ﷺ)သည် အများရှေ့မှောက် အရှက်တကွဲ ဖြစ်စေခြင်း၊ မေးခွန်းများဖြင့် ဒုက္ခပေးခြင်း မပြုဘဲ ဝန်ခံတောင်းပန်သူ ၏ စိတ်နှလုံးကို အေးချမ်းစေခဲ့သည်။ သို့သာမက သူ၏တောင်းပန်မှု ကို လက်ခံကြိုဆိုကာ အတိတ်၏အမှားတံခါးကို အပြီးတိုင် ပိတ်ပစ်ခဲ့ သည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်က လက်ခံတော်မူပြီး သူ့ အပြစ်များကိုခွင့်လွှတ်တော်မူကြောင်းသိရှိစေပြီး စိတ်ချမ်းသာစွာဖြင့် ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားစေခဲ့ပါသည်။ မည်သည့် အရှက်တကွဲအကျိုး နည်းမှုနှင့် ကြမ်းတမ်းမှုမျိုးမှ မဖြစ်စေခဲ့ပေ။

(၂) ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား ရိုက်နှက်ရန် ကျိန်တုတ်တစ်ချောင်းပင် မလိုအပ်ခဲ့ပေ။ သူလိုအပ်ခဲ့သည်မှာ ရုစုလ်တမန်တော်မြတ်(ﷺ)၏ နောက်တွင် နမားဇ်ဝတ်ပြုစေခြင်း၊ သူ့အား ဂုဏ်သိက္ခာနှင့် အလ္လာဟ်

အရှင်မြတ်အား ယုံကြည်စိတ်ချမှုကို ပြန်လည်ရရှိစေမည့် စိတ်ချမ်းသာဖွယ် စကားတစ်ခွန်းသာ ဖြစ်သည်။

၃။ သင့်ထံ အမှားဝန်ခံ၍ ရောက်လာသူကို အသေးစိတ် မေးမြန်းပြီး ဒုက္ခထဲဆွဲမသွင်းသင့်ပါ။ သူ၏ နောင်တကို လက်ခံလိုက်ပါ။ သူ၏ အမှားဝန်ချတောင်းပန်ခြင်းကို အလှဆင်ပေးပါ။ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်က သူ့အတွက် ကရုဏာတော်၏ တံခါးကို ထပ်မံဖွင့်ပေးနိုင်ရန် အကြောင်းခံတစ်ခုအဖြစ် အသင်ရပ်တည်လိုက်ပါ။

၂၃။ အို-အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၊ ထိုလူငယ်၏ အပြစ်ကို လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်ပေးတော်မူပါ။ ၎င်း၏ နှလုံးသားကို ခင်ကြည်စေတော်မူပါ။ ၎င်း၏ အရှက်အင်္ဂါကို ကာအိန္ဒြေရှိတော်မူပါစေ။

အဗူအုမာမဟ် အလ်ဘာဟီလီ (رضي الله عنه) ဆင့်ပြန်ခဲ့သည်။ “လူငယ်တစ်ယောက်သည် နဗီတမန်တော်(ﷺ)ထံသို့ လာရောက်၍ ‘အို-ရုစူလ်တမန်တော်၊ ကျွန်တော့်အား ကာမဂုဏ်ခံစားခြင်း (ဇိနာ) ကျူးလွန်ခွင့်ပြုတော်မူပါ’ ဟု ခွင့်ပန်လေသည်။

ထိုစကားကို ကြားလျှင် အနီးရှိ လူအုပ်သည် ထိုလူငယ်ဘက်သို့ ဦးတည်ကာ “ဟေ့ ... တော်စမ်း၊ ဟေ့တော်စမ်း”ဟုဆိုကြကာ ဆူပူကြိမ်းမောင်းလေတော့သည်။

သို့သော်လည်း တမန်တော်မြတ်(ﷺ)က “သူ့ကို ငါ့ထံချဉ်းကပ်ခွင့်ပေးကြလော့”ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ထိုလူငယ်သည် အနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာပြီး ထိုင်လေသည်။

တမန်တော်မြတ်(ﷺ)က မေးတော်မူ၏- “ထိုအမှုကို သင်၏ မိခင်အတွက် နှစ်သက်သဘောကျပါသလား။” လူငယ်က အို-တမန်တော်” ကျွန်တော်မျိုး အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ကို တိုင်တည်ပါ၏။ “ကျွန်တော့်ကို ကိုယ်တော့်အတွက် စွန့်လှူခွင့်ပြုပါစေ၊ ကျွန်ုပ်မကျေနပ်နိုင်ပါဘူး”ဟု ဖြေကြားခဲ့သည်။ တမန်တော်မြတ်(ﷺ)က “အခြားသူများ

ကလည်း မိမိတို့၏မိခင်များအတွက် ထိုသို့နှစ်သက်ကြမည် မဟုတ်ပေ”ဟု မိန့်တော်မူသည်။

တဖန် တမန်တော်မြတ် (ﷺ) က “ထိုအမှုကို သင်၏သမီးအတွက် နှစ်သက်သဘောကျပါသလား။”ဟု မေးတော်မူ၏။ လူငယ်က “အို-တမန်တော်၊ ကျွန်တော်မျိုး အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ကို တိုင်တည်ပါ၏။ ကျွန်တော့်ကို ကိုယ်တော့်အတွက် စွန့်လှူခွင့်ပြုပါစေ၊ ကျွန်ုပ်မကျေနပ်နိုင်ပါဘူး”ဟု ဖြေကြားခဲ့သည်။ တမန်တော်မြတ်(ﷺ)က “အခြားသူများကလည်း မိမိတို့၏သမီးများအတွက် ထိုသို့ နှစ်သက်ကြမည် မဟုတ်ပေ”ဟု မိန့်တော်မူသည်။

ထို့နောက် တမန်တော်မြတ် (ﷺ) က “ထိုအမှုကို သင်၏နှမအတွက် နှစ်သက်သဘောကျပါသလား။”ဟု မေးတော်မူ၏။ လူငယ်က “အို-တမန်တော်၊ ကျွန်တော်မျိုး အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်ကို တိုင်တည်ပါ၏။ ကျွန်တော့်ကို ကိုယ်တော့်အတွက် စွန့်လှူခွင့်ပြုပါစေ၊ ကျွန်ုပ်မကျေနပ်နိုင်ပါဘူး”ဟု ဖြေကြားခဲ့သည်။ တမန်တော်မြတ်(ﷺ)က “အခြားသူများကလည်း မိမိတို့၏နှမများအတွက် ထိုသို့ နှစ်သက်ကြမည် မဟုတ်ပေ” ဟု မိန့်တော်မူသည်။

ထို့နောက် တမန်တော်မြတ်(ﷺ)က “ထိုအမှုကို သင်၏ အဒေါ်အတွက် နှစ်သက်သဘောကျပါသလား။”ဟု မေးတော်မူရာ မေးတော်မူ၏။ လူငယ်က “အို-တမန်တော်၊ ကျွန်တော်မျိုး အလ္လာဟ်

အရှင်မြတ်ကို တိုင်တည်ပါ၏။ ကျွန်တော့်ကို ကိုယ်တော့်အတွက် စွန့်လှူခွင့်ပြုပါစေ၊ ကျွန်ုပ်မကျေနပ်နိုင်ပါဘူး”ဟု ဖြေကြားခဲ့သည်။ တမန်တော်မြတ်(ﷺ)က “အခြားသူများကလည်း မိမိတို့၏ (ဖခင် ဘက်မှတော်စပ်သော) အဒေါ်များအတွက် ထိုသို့ နှစ်သက်ကြမည် မဟုတ်ပေ” ဟု မိန့်တော်မူသည်။

တမန်တော်မြတ် (ﷺ) က “ထိုအမှုကို သင်၏ (မိခင်ဘက်မှ တော်စပ်သော)အဒေါ်အတွက် နှစ်သက်သဘောကျပါသလား။”ဟု မေးတော်မူ၏။ လူငယ်က “အို-တမန်တော်၊ ကျွန်တော်မျိုး အလ္လာဟ် အရှင်မြတ်ကို တိုင်တည်ပါ၏။ ကျွန်တော့်ကို ကိုယ်တော့်အတွက် စွန့်လှူခွင့်ပြုပါစေ၊ ကျွန်ုပ်မကျေနပ်နိုင်ပါဘူး” ဟု ဖြေကြားခဲ့သည်။ တမန်တော်မြတ်(ﷺ)က “အခြားသူများကလည်း မိမိတို့၏ (မိခင် ဘက်မှတော်စပ်သော) အဒေါ်များအတွက် ထိုသို့နှစ်သက်ကြမည် မဟုတ်ပေ”ဟု မိန့်တော်မူလိုက်သည်။

ထို့နောက် တမန်တော်မြတ်(ﷺ)သည် ထိုလူငယ်၏ ရင်ဘတ် ပေါ်သို့ မိမိ၏လက်တော်ကို တင်ကာ ဤသို့ ဆုတောင်းပေးတော်မူခဲ့ သည် “အို-အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၊ ထိုလူငယ်၏ အပြစ်ကို လွတ်ငြိမ်းချမ်း သာခွင့်ပေးတော်မူပါ။ ၎င်း၏ နှလုံးသားကို စင်ကြယ်စေတော်မူပါ။ ၎င်း၏ အရှက်အင်္ဂါကို ကာအိန္ဒြေရှိစေတော်မူပါ။”

တမန်တော်မြတ်(ﷺ)၏ ဆုတောင်းချက်ကြောင့် ထိုနေ့မှစ၍ ယင်းလူငယ်သည် မည်သည့် အကျင့်ပျက်ခြစားမှုကိုမျှ စိတ်ဝင်စားခြင်းလုံးဝမရှိတော့ပေ။

အကုသိုလ်ကျူးလွန်လိုစိတ်ဖြစ်ပေါ်နေသော ဆွဟာဗီအပေါ် ကြင်နာခဲ့သော မြတ်ကိုယ်တော် (ﷺ)

၁။ နဗီတမန်တော်(ﷺ)သည် ထိုလူငယ်အား အပြစ်တင်ဆူပူခြင်း၊ ရှက်ရွံ့အောင်ပြုခြင်းများ မပြုခဲ့ပေ။ ထို့အစား လမ်းညွှန်မှုလိုအပ်သော အားနည်းသူအဖြစ် ဆက်ဆံကာ သိမ်မွေ့စွာ ရှင်းပြခဲ့သည်။ စိတ်ဓာတ်ကျသွားအောင် မပြုခဲ့ပေ။ ထိုလူငယ်နှင့်အတူထိုင်ကာ သင့်တော်သော နည်းလမ်းဖြင့် ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့စွာ နားချခဲ့သည်။ ထို့နောက် တောင်းဆုပေးပြီး နှလုံးသားကို ဖြေသိမ့်ခဲ့သည်။ လူငယ်၏ အပြစ်များကိုအပြီးတိုင်ပိတ်ပေးပြီး သူ့အတွက် သန့်ပြန့်စင်ကြယ်ခြင်းနှင့် ကရုဏာတံခါးများကို ဖွင့်လှစ်ပေးလိုက်သည်။

၂။ ထိုလူငယ်သည် နဗီတမန်တော် (ﷺ)ထံမှ စိတ်သက်သာရာရပြီး စိတ်နှလုံးသန့်စင်ကာ ကိုယ်ကျင့်တရား ဖြူစင်စွာ၊ ခွန်အားပြည့်ဝစွာဖြင့် ထွက်ခွာလာခဲ့သည်။ ထိုသို့ဖြစ်ရခြင်းမှာ ပြစ်ဒဏ်ပေးခံရသောကြောင့်မဟုတ်၊ မိမိ၏အမှားကို လက်ခံပွေ့ဖက်ပြီး လမ်းမှန်ညွှန်ပြသူကို ရှာတွေ့သွားသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

၃။ သင်သည် အပြစ်ကျူးလွန်ရန် စိတ်တက်ကြွလှုပ်ရှားနေသော လူငယ်တစ်ဦးကို တွေ့မြင်လျှင် ချက်ချင်းဆိုသလို ကန့်ကွက်ဟန့်တားခြင်း မပြုလုပ်ပါနှင့်။ ထိုအစား ဉာဏ်ပညာဖြင့် ရင်ဆိုင်တွေ့ဆုံကာ သိမ်မွေ့နူးညံ့စွာ ဆွဲဆောင်ဖိတ်ခေါ်ကြည့်ပါ။ ဆုတောင်းခြင်းဖြင့် အားပေးပါ။ သင်၏ စိတ်ရင်းမှန်ဖြင့် ဆောင်ရွက်မှုသည် ထိုလူငယ်အတွက် ဘဝသစ်တစ်ခု၏ နိဒါန်းကောင်းဖြစ်သွားပါလိမ့်မည်။

၂၄။ အသင်မ နှစ်သက်ရာ လမ်းသွယ်ကို ရွေးချယ်လိုက်ပါ။

အနတ်စ် (ﷺ) က ဆင့်ပြန်ခဲ့သည်- “စိတ်မနှံ့သော အမျိုးသမီး တစ်ယောက်သည် တမန်တော်မြတ်(ﷺ)ထံ အခစားဝင်ပြီး အို-ရူလ်တမန်တော်၊ ကျွန်မတွင် ကိုယ်တော့်ကို နှစ်ဦးတည်း တင်ပြစရာ ရှိပါသည်။ ထိုအခါ တမန်တော်မြတ်(ﷺ)က “အို- ဘယ်သူဘယ်ဝါ၏ မိခင်၊ အသင်မ နှစ်သက်ရာ လမ်းသွယ်တစ်ခုကို ရွေးလော့။ သင်မ၏ တင်ပြချက်ကို ငါနားထောင်ပြီး ဖြည့်ဆည်းပေးမည်” ဟု မိန့်တော်မူပြီး သူမ၏ လိုအပ်ချက်ကိစ္စအကြောင်း ပြောဆိုပြီးသည်အထိ ထိုနေရာတွင် နေပေးတော်မူခဲ့သည်။

စိတ်မနှံ့သည့်အမျိုးသမီးအပေါ်

ကြင်နာခဲ့သော မြတ်ကိုယ်တော် (ﷺ)

၁။ တမန်တော်မြတ်(ﷺ)သည် အားနည်းသော ဤအမျိုးသမီး၏ စိတ်နှလုံးကို မည်သို့ နူးညံ့စွာ ဖြေသိမ့်တော်မူခဲ့ကြောင်း ကြည့်ရှုသင့်ပေသည်။ အကြောင်းပြချက်များ မပြောခဲ့၊ အချိန်မဆွဲခဲ့၊ လူအများရှေ့တွင် သူမကို နှင်မထုတ်ခဲ့ဘဲ၊ သူမ၏ကိစ္စကို အရေးကြီးသည်ဟု သူမ ခံစားရစေရန်နှင့် သူမ၏လိုအပ်ချက်ကို လျစ်လျူရှုမထားကြောင်း သိရှိစေရန် ဂုဏ်သိက္ခာရှိသော စကားများ၊ နေရာနှင့် အချိန်ကို ပေးအပ်တော်မူခဲ့သည်။

၂။ ဤကဲ့သို့ နဗီတမန်တော်မြတ်(ﷺ)၏ ကျိုးနွံခြင်းသည် တမန်တော်၏ဂုဏ်သိက္ခာကို မလျော့နည်းစေခဲ့ဘဲ ပိုမိုမြင့်မားစေခဲ့ပြီး ထိုအမျိုးသမီးအား သူမ မသိရှိခဲ့ဖူးသော လူ့ဂုဏ်သိက္ခာ ချီးမြှင့်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် သူမသည် မိမိ၏လိုအပ်ချက်ပြည့်စုံပြီး စိတ်သက်သာရာရ ကာ ထိုတွေ့ဆုံမှုမှ ထွက်ခွာသွားခဲ့သည်။

၃။ ကျွန်ုပ်တို့ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ဤကဲ့သို့ အားနည်းသော လိုအပ်ချက် ရှိသူများ မည်မျှများပြားလှပါသနည်း။ သူတို့သည် ဥစ္စာဓန ကို မလိုလားကြပါ။ သူတို့လိုချင်သည်မှာ နားထောင်ပေးခြင်း တစ်ခု သာ၊ သာယာသော စကားလုံးများနှင့် လေးစားမှုရှိသော ကြည့်ရှုမှု တစ်ခုသာ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့၏တမန်တော်(ﷺ) ပြုမူ ဆောင်ရွက်ခဲ့ သည့်အတိုင်း သူတို့၏ လိုအပ်ချက်များတွင် သူတို့နှင့် အတူ လျှောက်လှမ်းလျက် သူတို့၏အကူအညီဖြစ်ပါစေ။

၂၅။ အို-အဘူဗက်ရ်၊ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည်
တတိယအဖော်အဖြစ် ရှိနေသည့် ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦးအား
အသင်မည်သို့ ထင်မြင်ယူဆသနည်း။

အဗူဗက်ရ် ဆိုဒွီးက်(᠘ᠠᠸᠠᠸᠠᠨ)က ဆင့်ပြန်ခဲ့သည်- “ကျွန်ုပ်နှင့်
ကိုယ်တော်မြတ်(ﷺ)တို့သည် ဆောင်းဝန်ရလှိုင်ဂူအတွင်း ရှိနေစဉ်
ကျွန်ုပ်က ကိုယ်တော်မြတ်(ﷺ)အား ‘အကယ်၍ သူတို့ထဲက တစ်
ယောက်က သူ့ခြေရင်းဘက်ကို ငုံ့ကြည့်လိုက်မိရင် ကျွန်တော်တို့ကို
မြင်ရမှာသေချာတယ်’ဟု လျှောက်ထားမိသည်။ ထိုအခါ တမန်တော်
မြတ်(ﷺ)က အို “အဘူဗက်ရ်၊ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် တတိယ
အဖော်အဖြစ်ရှိနေသည့် ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦးအား အသင်မည်သို့ ထင်မြင်
ယူဆသနည်း”ဟု မိန့်တော်မူခဲ့သည်။

**အဗူဗက်ရ် (᠘ᠠᠸᠠᠸᠠᠨ)ဆိုဒွီးက် အပေါ် ကြင်နာခဲ့သော
မြတ်ကိုယ်တော်(ﷺ)**

တမန်တော်မြတ်(ﷺ)သည် မိမိ၏အဆွေတော် အဗူဗက်ရ်
ဆိုဒွီးက်(᠘ᠠᠸᠠᠸᠠᠨ)၏ မျက်နှာတွင် ကြောက်ရွံ့မှု၏လက္ခဏာကို တွေ့
မြင်တော်မူသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက်၊ စိတ်နှလုံးကို ငြိမ်းချမ်းစေပြီး ယုံ
ကြည်မှုကို ခိုင်မြဲစေသော စကားတော်ဖြင့် ချက်ချင်းဆိုဆုံးမတော်မူခဲ့
သည်။ သူ၏ကြောက်ရွံ့မှုအပေါ် မှတ်ချက်ပေးခြင်း မပြုဘဲ၊ သူ၏
အီမာန်ယုံကြည်မှုကို မြှင့်တင်ပေးကာ သူ့စိတ်နှလုံးအား အားကိုးသူ၏

မျှော်လင့်ချက်အပေါင်းကို မဖျက်ဆီးတော်မူသော အလ္လာဟ်အရှင် မြတ်နှင့် ချိတ်ဆက်ပေးတော်မူခဲ့သည်။

ထိုသို့ဖြင့် ယခင်က ကြောက်ရွံ့မှုသည် အလင်းရောင် ဖြစ်သွား ခဲ့ပြီး စိုးရိမ်ပူပန်မှုသည် ခိုင်မာသောယုံကြည်မှုအဖြစ် ပြောင်းလဲ သွားခဲ့သည်။

၂။ ထွက်ပေါက်မရှိဘဲ မှောင်မိုက်နေသော အချိန်ကာလများ တွင်ပင် တမန်တော်မြတ်(ﷺ)သည် မိမိအားဖန်ဆင်း မွေးမြူတော်မူ သောအရှင်နှင့် ပတ်သက်၍ ကောင်းသော ထင်မြင်ယူဆချက်ကို အပြည့်အဝထားရှိခဲ့ပြီး၊ ဓါးလွတ်များမိုးရံထားသည့် လှိုင်ဂူအတွင်း၌ ပင် အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်နှင့် နီးစပ်မှုရယူခြင်းသည်သာ လုံခြုံကြောင်း မိမိအဖော်အား သင်ကြားပြသတော်မူခဲ့သည်။

၃။ အကယ်၍ အသင်သည် မိမိ၏အဖော်(ညီအစ်ကို)တစ်ဦး အား ကြောက်ရွံ့နေသည်ကို၊ စိုးရိမ်ပူပန်နေသည်ကို သို့မဟုတ် စိတ် လှုပ်ရှားနေသည်ကို တွေ့မြင်ရပါက၊ သူ့အား အပြစ်တင်ဝေဖန်ခြင်း မပြုလုပ်ပါနှင့်။ သို့သာမက သူ့အား “အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်သည် တတိယအဖော်အဖြစ်ရှိနေသည့် ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦးအား အသင်မည်သို့ ထင်မြင်ယူဆသနည်း”နှင့် ဆင်တူသော စကားမျိုးကို ပြောဆိုပေးပါ။

အမှန်တကယ် စိတ်ရင်းမှန်ဖြင့် ပြောဆိုသော စကားတစ်ခွန်းသည် စိတ်နှလုံးအတွင်းရှိ စိုးရိမ်မှုကို စိတ်ချမ်းသာမှုအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲနိုင်စွမ်းရှိသည်။ ထို့ကြောင့် သင့်တမန်တော်(ﷺ)ဖြေသိမ့်ခဲ့သည့် အတိုင်း (စိတ်နှလုံးများကို) ဖြေသိမ့်ပေးသူပင် ဖြစ်ပါစေ။

အလင်းတရား (၆)

လူတို့၏စိတ်နှလုံးများကို ဖြေသိမ့်ကုစားလျက်
ရှင်သန်ရပ်တည်သူအား အန္တရာယ်တွင်းနက်အတွင်း၌ပင်
ရှိနေစေကာမူ အလ္လာဟ်အရှင်မြတ်၏ စောင့်ရှောက်မှုသည်
ဆိုက်ရောက်လာလေသည်။

ဤစကားလုံးများ၏နောက်တွင်.....

ကျွန်ုပ်တို့ဖတ်ရှုခဲ့ရသည်မှာ ရိုးရိုးအတ္ထုပ္ပတ္တိစာအုပ်များမှ စာကြောင်းချည်း သက်သက်မဟုတ်၊ လူသားတို့ သိရှိခဲ့ဖူးသမျှထဲတွင် အကြီးမြတ်ဆုံးသော နှလုံးသားပိုင်ရှင်၏ အကြင်နာ ပြယုဂ်များ ဖြစ်သည်။

တမန်တော်မြတ်(ﷺ)သည် အကြင်နာတရားကို မည်သို့ကျင့်သုံးခဲ့ပုံ၊ နာကျင်နေသော စိတ်နှလုံးသားများကို မည်သို့ကုစားပေးခဲ့ပုံ၊ မေ့မရနိုင်သော နူးညံ့သိမ်မွေ့မှုဖြင့် စိတ်ဒဏ်ရာများကို မည်သို့ငြိမ်းအေးစေခဲ့ပုံတို့ကို ဖော်ပြနေသော အဖြစ်အပျက်များပင် ဖြစ်သည်။

ထိုအဖြစ်အပျက်များမှာ ကျော်လွန်သွားပြီ ဖြစ်သော်လည်း ၎င်းတို့သည် မပျောက်မပျက်နိုင်တော့သည့် အမှတ်တရများကို ထားရစ်ခဲ့သည်။

စိတ်နှလုံးများကိုကုစားပေးခြင်းသည် တမန်တော်မြတ်(ﷺ)၏ ကိုယ်ကျင့်တရားတစ်ပါးဖြစ်ပြီး လူအများ မေ့လျော့နေသော အေဗာဒသ် တစ်ရပ်လည်းဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် အို-မင်္ဂလာရှိသော စာဖတ်သူအပေါင်းတို့...

ဤအဖြစ်အပျက်များသည် ပြသရုံ သက်သက်အတွက်သာ မဟုတ်။ ဖြတ်သန်းလွန်မြောက်သွားသောအချိန်တိုင်းကို ကရုဏာ

ပြဿရန် အခွင့်အရေးတစ်ရပ်အဖြစ် အသုံးပြုကြရန်၊ လက်တွေ့ကျင့်သုံးရန် အတွက်ပါဖြစ်သည် ...

သာမန်တွေ့ဆုံမှုတိုင်းကို တစ်စုံတစ်ဦး၏ ဘဝအတွင်း လျှို့ဝှက်သော စိတ်သက်သာရာရစေမှု တစ်ခုအဖြစ် ပြောင်းလဲကြရန်အလို့ငှာ ဖြစ်သည်။

သင်၏တမန်တော်မြတ် (ﷺ)ကဲ့သို့ ဖြစ်လိုက်ပါ...

ဝမ်းနည်းမှုကိုသင်မြင်တွေ့ရလျှင်၊ ၎င်းကို ဖြေသိမ့်ကုစားပေးပါ။

စိတ်နှလုံး ကြေကွဲမှုကို သင်ခံစားမိလျှင်၊ ၎င်းကို သုတ်သင် ပေးပါ။

ညည်းတွားသံကိုသင်ကြားရလျှင် နီးကပ်စွာ ချဉ်းကပ်ပေးပါ။

သင်၏စိတ်နှလုံးကို မြေကမ္ဘာပေါ်တွင် တမန်တော်(ﷺ)၏ စိတ်နှလုံးတော် လျှောက်သွားခဲ့သည့်အတိုင်း လျှောက်သွားစေပါ။

ကိုယ်တော်မြတ် (ﷺ)သည် အားနည်းချက်ကို မြင်တွေ့ရသောအခါ... သနားကရုဏာဖြင့် အားဖြည့်ပေးတော်မူသည်။

ပူဆွေးသောအသံကိုကြားသိရသောအခါ စိတ်သက်သာရာရစေသည်။

မိမိသည် ကြင်နာယုယပေးသူ၊ ကုစားပေးသူဖြစ်ကြောင်း ကြွေးကြော်ပြသခြင်း မရှိဘဲ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ကောင်းခြင်းများ ဖြန့်ချိပေးသည်။

ထို့ကြောင့် ဤစာအုပ်တွင်းရှိသမျှအခန်းကဏ္ဍတိုင်းအား သင်
မေ့လျော့သွားခဲ့သည်ရှိသော်၊ စိတ်နှလုံးတစ်ခုပြီးရှင်ရခြင်း၊ သို့မဟုတ်
ကျေးဇူးတင်ဝမ်းမြောက်မှုကြောင့် မျက်ရည်ကျရခြင်း၏ အကြောင်းခံ
တစ်ခုဖြစ်ရန်မမေ့လျော့ပါနှင့်....

ဤသည် တမန်တော်မြတ်(ﷺ)၏အမွေအနှစ်ပင်တည်း။

ကျွန်ုပ်တို့၏ ချစ်နဖီ(ﷺ)အပေါ် အရှင်မြတ်ဘက်တော်မှ ငြိမ်း
ချမ်းသာယာမှုအပေါင်း ခညောင်းစေတော်မူပြီး မေတ္တာမိုးများ
ရွာသွန်းဖြိုးပေးသနားတော်မူပါစေ။

ဟစ်ဂျီရီ၄၄၇၃/ ရဗီအွလ်အောက်ဝလ်/၂၉ ရက်

**21/9/2025(တနင်္ဂနွေနေ့) ည ၄:၃၀ တိတိတွင်
အရှင်မြတ်အလိုတော်ဖြင့် ဘာသာပြန်ဆိုခြင်းပြီးဆုံးသည်။**

الحمد لله الذي بنعمته تتم الصالحات